

ข่าวสารสมาคม

พืชสวน

ปีที่ 33 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนกันยายน - ธันวาคม 2561

HORTICULTURAL SCIENCE SOCIETY OF THAILAND

ไทยจะเป็นมหาอำนาจทางการเกษตร (ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี) ได้อย่างไร...	4
พดไทย และท่านผู้นำคนแรกของพม	13
มิกิโมโตะ...ตำนานไข่มุกเลี้ยงของโลก	17
สติปัญญา 4 : สูตรสำเร็จในการสร้างสติ	20
ประชุมเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟในอาเซียน ครั้งที่ 1	24

เขียว นวล สวย

แอนทราโคล®

สารป้องกันและกำจัดโรคพืช

แอนทราโคล®

ผงขาว เบาฟู
ละลายน้ำง่าย

ใบเขียว นวล

พ่นได้ในระยะดอก

บริษัท ไบเออร์ไทย จำกัด แผนก ครอบขยาย
130/1 ถนนสาทรเหนือ แขวงสีลม เขตบางรัก
กรุงเทพฯ 10500
โทรศัพท์ 02232 7000 โทรสาร 02066 5424

www.bayer.co.th

แอนทราโคล®

ไบเออร์ ครอบขยาย

กลุ่มผักไม้ผล ไบเออร์

เจียไต๋ แฟร์ 2018

FARMNIVAL

ฟาร์ม · นี · ว้าว

22 Dec 18 - 13 Jan 19

★ 08.00 - 17.00 น. ★

ณ ชนัมเจริญฟาร์ม ต.วังด้ง อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

เทศกาลสุดหรรษา พืชพรรณตระการตา

- ★ ตื่นตาประทับใจชมการประกวดดอกไม้ขนาดยักษ์
- ★ พงษ์ภักย์ไปโน้ตเพลงกตัญญูโพสสุดลึกลับ
- ★ ถ่ายภาพสุดชิลกับโรงเรือน ว้าว การ์เด็น
- ★ ตัดผักกลับบ้านด้วยฝีมือตัวเอง
- ★ สนุกสนานกับ AR Map แผนที่นำทางระบบ 3 มิติ
- ★ กิจกรรมเวิร์กช็อปสนุกๆ มากมาย
- ★ ซ้อมไม่หยุดกับผลิตภัณฑ์เจียไต๋
- ★ พบกับ Smart farm เทคโนโลยีในโรงเรือน
และต้นกล้าพร้อมปลูกได้ในงาน

สนับสนุนโดย

สอบถามข้อมูล
เพิ่มเติมได้ที่

www.chiataigroup.com

f ChiaTaiFair
@homegarden

กรุ๊ปทัวร์/หมู่คณะ โทร. 085-980-3017

ساب

SAMSUNG
SAMSUNG C&T

TAKII
TAKII SEED

TNN
16

Suthera

UBE
NATURAL FERTILIZER TECHNOLOGY

Rainbow
all about growing

SCB

ไทยจะเป็นมหาอำนาจทางการเกษตร (ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี) ได้อย่างไร

ลดาวัลย์ คำภา เลขาธิการสภาเกษตรกรแห่งชาติ

ลักษณะ จวนจวนวัช ประธานเปิดการประชุม

สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย ในฐานะองค์กรเกษตรกร ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ได้นำนโยบายหรือแนวทางการดำเนินงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับพี่น้องเกษตรกรและการเกษตร มาวิเคราะห์และพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอแนะแนวทาง ทั้งส่วนที่สามารถให้การสนับสนุน และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานและแก้ไขในเรื่องที่อาจเป็นอุปสรรค และไม่เป็นธรรมต่อพี่น้องเกษตรกรและการเกษตรไทย

สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย ได้พิจารณาร่างยุทธศาสตร์ชาติ (ฉบับที่ผ่านคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2561) ซึ่งจะมีผลผูกพันต่อการดำเนินนโยบายแห่งรัฐในอีก 20 ปีข้างหน้าแล้วเห็นว่า ร่างยุทธศาสตร์นี้ ไม่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการเกษตรเป็นประเด็นเฉพาะ แต่กระจายอยู่ในประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย จึงได้นำประเด็นและข้อคิดเห็นในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มาสู่เวทีเสวนา เพื่อให้ผู้เข้าร่วมเสวนาได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ บางประเด็นแม้จะเป็นความเห็นต่าง แต่ไม่ได้เป็นความขัดแย้ง หากแต่เป็นการตรวจสอบปรับปรุงเพื่อให้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ด้านการเกษตรมีความสมบูรณ์ขึ้น และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ ซึ่งจะได้นำเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารประเทศได้ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติในการดำเนินงานต่อไป

ในการสัมมนาวิชาการในครั้งนี้ มีผู้เข้าร่วมเสวนาทั้งสิ้น 144 คน ทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน เกษตรกร นักวิชาการ และสื่อมวลชน

พิธีเปิดการเสวนา

นายลักษณ์ วจนานวัช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประธานเปิดการเสวนา กล่าวชื่นชมสมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย ที่ริเริ่มจัดการเสวนาในวันนี้ โดยเชิญผู้มีความรู้ด้านการเกษตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ อย่างแท้จริงมาร่วมแสดงความคิดเห็นด้านยุทธศาสตร์เกษตร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเกษตรของไทยและมีผลดีต่อเกษตรกรกว่า 7 ล้านครอบครัว หรือ 25 ล้านคน

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ชี้แจงว่า ร่างยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จัดทำขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 162 กำหนดให้รัฐบาลเสนอนโยบายต่อรัฐสภา ตามแนวนโยบายแห่งรัฐธรรมนูญและยุทธศาสตร์ชาติ ตามมาตรา 65 ซึ่งเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2561 คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบต่อยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งเสนอโดยคณะกรรมการร่างยุทธศาสตร์ชาติ และเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2561 ได้นำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาและมีกำหนดให้ความเห็นชอบในวันที่ 6 กรกฎาคม 2561 จากนั้น คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะจัดทำแผนแม่บทเพื่อดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 ด้าน เสนอต่อคณะรัฐมนตรี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป ซึ่งจะส่งผลผูกพันต่อรัฐบาลในอนาคตต่อการดำเนินงานและจัดทำงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวไว้ในหลายโอกาสว่า ประเทศไทยจะต้องมียุทธศาสตร์ชาติเป็นกรอบในการพัฒนาประเทศไปสู่ความยั่งยืนและพัฒนาต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ แต่ถ้าหากสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่มีการพัฒนา (wind of change) ก็ต้องประเมินและปรับเปลี่ยนให้ยุทธศาสตร์ชาติเหมาะสมและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง ดังนั้น จึงควรมีการประเมินสภาพแวดล้อมและทบทวนยุทธศาสตร์ชาติให้เหมาะสมทุกๆ 5-6 ปี

นอกเหนือจากความชัดเจนในยุทธศาสตร์ชาติแล้ว แผนแม่บทในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติก็ต้องมีความชัดเจนเช่นกัน เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน แม้ว่าในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะได้พิจารณาในวันที่ 6 กรกฎาคม 2561 นี้ มิได้มียุทธศาสตร์ด้านการเกษตรเป็นการเฉพาะ แต่เรื่องการเกษตรได้กระจายอยู่ในยุทธศาสตร์ชาติหลายด้าน เนื่องจากเกษตรเป็นพื้นฐานของหลายๆ เรื่อง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน และศึกษาความท้าทายด้านการเกษตร ทั้งในเรื่องปัญหาความเหลื่อมล้ำ การแข่งขัน ปัญหาสังคมผู้สูงอายุของภาคเกษตรที่เริ่มก่อนภาคอื่น ๆ ปัญหาการผันผวนของสภาพแวดล้อมในธรรมชาติอันเกิดจากภาวะโลกร้อน แล้วได้จัดทำยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร 20 ปีขึ้น ซึ่งได้นำเอกสารฉบับนี้มามอบให้ที่ประชุมเพื่อนำไปพิจารณาต่อไป โดยในแผนยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร 20 ปีนั้น ประกอบด้วยยุทธศาสตร์

ย่อย 5 ด้าน ดังนี้

1) สร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและภาคการเกษตร โดยมีแผนพัฒนาเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise มีเป้าหมายให้เกษตรกรมีรายได้ 390,000 บาทต่อคนต่อปี

2) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล เช่น การผลิตแบบ GAP เพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

3) เพิ่มความสามารถด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยใช้เทคโนโลยีช่วยเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรโดยเกษตรกรและสถาบันที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ

4) บริหารจัดการทรัพยากรเกษตรและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสมดุลและยั่งยืน โดยฟื้นฟูพื้นที่เกษตรเสื่อมโทรม ดูแลเกษตรกรให้มีระบบชลประทานในที่ดินให้ใช้ประโยชน์ได้สูงสุด ไม่บุกรุกป่าสงวน

5) พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เครือข่ายขับเคลื่อนด้านการเกษตร ให้ทันสมัยและดำเนินการลดต้นทุนด้านการเกษตร

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ให้ความเห็นว่า ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นี้ ครอบคลุมการแก้ไขปัญหาการพัฒนาด้านการเกษตรครบทุกด้าน แต่อาจต้องทบทวนเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การเสวนาในวันนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศไทย เนื่องจากจะได้รับข้อมูลข้อคิดเห็นที่สำคัญและเป็นประโยชน์เสนอต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคการเกษตร ที่จะนำไปจัดทำแผนแม่บทในการดำเนินงานด้านการเกษตร และทบทวนยุทธศาสตร์เกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้มีทิศทางสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ขอขอบคุณ สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย วิทยากรผู้เข้าร่วมเสวนาทุกท่าน ที่จัดการเสวนาในวันนี้ และอยากให้รวบรวมความคิดเห็นส่งให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อนำข้อมูลไปจัดทำแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ต่อไป

การเป็นมหาอำนาจทางการเกษตร

การบรรยาย “การเป็นมหาอำนาจทางการเกษตรกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” โดย นางสาวลดาวัลย์ คำภา กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สรุปสาระสำคัญได้ว่า

การเกษตรของไทยมีความสำคัญในการเลี้ยงประชากรโลก สินค้าเกษตรของไทยมีความโดดเด่นและมีศักยภาพ ทั้งสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรแปรรูป เกษตรชีวภาพ เกษตรอัจฉริยะ และเกษตรปลอดภัย ที่มีการจัดการคุณภาพตามมาตรฐานความปลอดภัย เช่น GAP และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น

เมื่อวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรไทยจากการวัดค่า RCA (Revealed Comparative Advantage) พบว่าไทยมีสินค้าดาวรุ่ง 26 กลุ่ม ดาวค้างฟ้า 157 กลุ่ม และมีสินค้าหลุดไถ่ที่แข่งขันไม่ได้ 56 กลุ่ม เนื่องจากต้นทุนการผลิตของไทยสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะด้านแรงงานและที่ดิน

อย่างไรก็ตาม ไทยมีความได้เปรียบจากปัจจัยการถือครองที่ดินต่อคนที่สูงกว่าเพื่อนบ้าน (ยกเว้นมาเลเซีย) ความชำนาญเฉพาะทางของครัวเรือนเกษตรกรไทยมีมากขึ้น (ต้นทุนต่ำลง) และขนาดของโรงงานแปรรูป ผู้ส่งออก และขนาดฟาร์มบางประเภท มีขนาดใหญ่ขึ้น (ต้นทุนต่ำลง) ข้อจำกัดในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของเกษตรไทยคือ สัดส่วนงบวิจัยเกษตรภาครัฐลดลงมาก และขาดนักวิจัยเก่งๆ รุ่นใหม่ นอกจากนี้ ไทยยังประสบปัญหาท้าทายทั้งภายในและภายนอกประเทศ ได้แก่

1) ปัญหาท้าทายภายใน - เกษตรกรอายุมาก ไม่มีการปรับโครงสร้างการเจริญเติบโต ความเหลื่อมล้ำระหว่างรายได้ต่อคนในภาคเกษตรกับนอกเกษตร ฐานทรัพยากรเกษตรลดลง ปัญหาการจัดการน้ำ

2) ปัญหาท้าทายภายนอก - คู่แข่งใช้นโยบายการค้าเสรีลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านวิจัยเพิ่มขึ้น และเริ่มใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การค้าโลกมีการกีดกันมากขึ้น และต้องมีมาตรฐานสากลของเอกชน ผู้บริโภคห่วงใยสุขภาพและความปลอดภัยของอาหารมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงด้านภูมิอากาศ

ประเด็นปัญหาเหล่านี้ทำให้ภาคเกษตรไม่สามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ ประสิทธิภาพการผลิตต่ำและต้นทุนการผลิตสูง

เพื่อเตรียมพร้อมต่อแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรโลก การบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารเพื่อสุขภาพในอีก 20 ปีข้างหน้า ประเทศไทยจะต้องดำเนินการยกระดับสินค้าเกษตร เพิ่มมูลค่าเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุน และบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่ มีการปฏิรูประบบงานวิจัยด้านการเกษตร ส่งเสริมความรู้ให้แก่เกษตรกร ยกมาตรฐานสินค้าและการตรวจสอบย้อนกลับ

โดยสรุปทางออกในการพัฒนาภาคการเกษตรที่สำคัญ คือ การสนับสนุนการวิจัยและนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้

- การพัฒนาต่อยอดเทคโนโลยีที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่เพื่อนำมาปรับใช้ในแต่ละพื้นที่
- การสร้างความร่วมมือในการพัฒนาคัดค้านวัตกรรมใหม่ระหว่างรัฐ เอกชน และมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีด้านการเกษตร

นายพิบูลย์ โฆษิตมุนกุล นักวิชาการอิสระ ได้บรรยายในหัวข้อ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีด้านการเกษตร สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

สภาพแวดล้อมในปัจจุบันมีการเปิดเสรีทางการเงิน มีสงครามการค้าด้านภาษี ภายใต้อิทธิพลของเทคโนโลยีและการค้าเสรี จึงจำเป็นต้องจัดทำยุทธศาสตร์ขึ้นเพื่อเป็น “ทางเลือก” ที่ดีที่สุดสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ การพิจารณา “ทางเลือก” ของภาครัฐ (ในอุดมคติ) คือเพื่อให้ประชาชนอยู่ดี กินดี มีความสุข มากที่สุด โดยใช้งบประมาณที่ประหยัดที่สุดในทางปฏิบัติแล้ว “ทางเลือก” (ยุทธศาสตร์) คือต้องเป็นไปได้ มีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ เป็นที่ยอมรับของประชาชนและฝ่ายการเมือง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จัดทำขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 65 ซึ่งระบุให้รัฐจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมาย การจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมายและสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้กฎหมายดังกล่าว ต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย

ข้อสังเกตคือ ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ไม่ปรากฏยุทธศาสตร์เกษตร ทั้ง ๆ ที่ภาคการเกษตรเกี่ยวข้องกับประชาชนกว่าร้อยละ 60 ประเทศ แต่ยุทธศาสตร์ชาติกลับเปี่ยมไปด้วยอาหาร หรือศัพท์บัญญัติใหม่ ๆ อาทิ เกษตรอัจฉริยะ เกษตรอัตลักษณ์ เกษตรดิจิทัล โดยมีได้บ่งบอกถึงแนวทางว่าจะทำอะไร ทำเท่าไร ทำด้วยวิธีใด ใช้เวลาปฏิบัตินานเท่าไร เป้าหมายคืออะไร ใครเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์จากยุทธศาสตร์และได้รับมากน้อยเพียงใด

ดังนั้น จึงมีความคิดเห็นว่า เป้าหมายยุทธศาสตร์ นอกจากต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญตามมาตรา 65 แล้ว ยังต้องคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญมาตรา 60 ที่ระบุว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ การจำกัดเสรีภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามกฎหมายที่ตราขึ้น ซึ่งต้องไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ

การกำหนดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติไม่ควรระบุเชิงปริมาณซึ่งไม่สอดคล้องในหลักการจัดทำเป้าหมาย ซึ่งจะเกิดผลกระทบต่อการตัดสินใจในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ และสัมพันธ์กับการใช้งบประมาณแผ่นดินที่สมเหตุสมผล รวมทั้งการประเมินผลของการ

ดำเนินการ ดังนั้น จึงควรกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณด้วย

ตัวชี้วัดของการพัฒนาประเทศเพื่อให้ประชาชนกินดี อยู่ดีที่ใช้ในปัจจุบัน คือ การวัดจากค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศหรือ GDP แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า GDP ของประเทศไทยโตขึ้น แต่เหตุใดจึงมีรายงานข่าวอยู่อย่างต่อเนื่องถึงภาวะฝืดเคืองของประชาชน ปัญหาการชำระหนี้ ปัญหาการว่างงาน การชะลอตัวของภาคบริการ ระดับรายได้ที่กระจุกตัวในบางพื้นที่ และระดับราคาพืชผลทางการเกษตรอยู่ในระดับต่ำ

มีคำถามว่า การพยากรณ์ภาวะเศรษฐกิจโดยวัดภาพรวมของ GDP สะท้อนถึงเศรษฐกิจของคนส่วนใหญ่จริงหรือไม่ นักเศรษฐศาสตร์มีความกังวลว่า การประเมินผลงานรัฐโดยดูจากการเติบโตของ GDP จะทำให้ผู้นำภาครัฐเข้าใจผิดว่าประชาชนได้รับผลดีจากการดำเนินงานของรัฐ แต่แท้จริงแล้วการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมาจากกลุ่มธุรกิจรายใหญ่เพียงไม่กี่กลุ่ม ซึ่งไม่ได้สะท้อนถึงความฝืดเคืองของภาคประชาชน ประเทศไทยอาจติดกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) มีความเหลื่อมล้ำของรายได้มากขึ้น อัตราการว่างงานต่อปีไม่ได้สะท้อนถึงการว่างงานของเกษตรกรในช่วงนอกฤดูเพาะปลูก การประเมินรายได้เกษตรกรต่อคนต่อปีต่ำกว่ารายได้นอกภาคเกษตรถึงร้อยละ 10.6 รายได้เฉลี่ยต่อคนระหว่างจังหวัดที่รวยที่สุดและจนที่สุดต่างกันกว่า 20 เท่า

เพื่อให้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีด้านการเกษตรมีความชัดเจนยิ่งขึ้น สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และใช้งบประมาณอย่างสอดคล้องโดยไม่เป็นการก่อหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้น โดยไม่ก่อให้เกิดรายได้ จึงขอเสนอเป้าหมายด้านการเกษตรเชิงปริมาณ เพื่อให้ยุทธศาสตร์ชาติสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
 - ควบคุมอัตราเงินเฟ้อไม่ให้เพิ่มขึ้นเกินร้อยละ 1 ต่อปี
 - รักษามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาการเกษตรกรรม
 - GDP เกษตรมีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ
 - รายได้เฉลี่ยต่อหัวของเกษตรกรไทยมีอัตราขยายตัวร้อยละ 5 ต่อปี
 - มูลค่าการส่งออกมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 8 ต่อปี
- 2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
 - ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข คือ การมีรายได้เพิ่ม มีงานทำ มีความสามารถในการใช้จ่ายสอย
 - บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติ ทุกระดับ ปราศจากโจรผู้ร้าย ปล้น ชิงทรัพย์ การก่อการร้าย ประเด็นนี้จึงอยู่ที่ หากเศรษฐกิจดี ผู้คนมีงานทำ มีรายได้ โจรผู้ร้ายจะลดลง จึงควรต้องวัดที่ระดับการมีงานทำของประชากร หรือวัดที่อัตราการว่างงาน
- 3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเจริญเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ขาดเป้าหมายที่เป็นสาระสำคัญในการดำรงชีพของ

ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ จึงควรเพิ่มเติมเป้าหมายการบริหารจัดการน้ำ เพื่อให้ได้พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้นเป็น 60 ล้านไร่ ในอีก 20 ปี ข้างหน้า ซึ่งจะเป็นพื้นที่ชลประทานที่มีศักยภาพในการเพาะปลูก ทั้งฤดูฝนและฤดูแล้ง

ในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายเป็นมหาอำนาจทางการเกษตร ต้องให้ความสำคัญกับการผลิตและการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน และเชื่อมโยงสู่เวทีการค้าอาเซียนและการค้าโลก ด้วยกระบวนการผลิตแปรรูป สร้างมูลค่าเพิ่ม ขยายผลผลิตทางการเกษตร สอดคล้องกับความต้องการของตลาดผู้ซื้อที่หลากหลาย มีการบริหารให้เกิดความสมดุล เสริมสร้างความแข็งแกร่งของสหกรณ์ สถาบันเกษตรกร รู้วิถีชีวิตตามความต้องการของลูกค้า มีเสรีภาพในการเลือกทำการเกษตรรูปแบบต่างๆ ได้ตามความเหมาะสม และสามารถสร้างอำนาจการต่อรองทางการตลาดได้

สรุปจากเวทีเสวนา

สรุปการเสวนาเรื่อง “ไทยจะเป็นมหาอำนาจทางการเกษตร (ในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี) ได้อย่างไร

ผู้ดำเนินการเสวนา : นายอนันต์ ดาโลดม นายกสมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย

ผู้ร่วมเสวนา : - นายสุรธรรม สังข์วรรณะ เกษตรกร

- ดร. ชรินทร์ ชลิตราพงศ์

คณะกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
สมาคมอุตสาหกรรมทุเรียนไทย

- นายศักดิ์ชัย อุณจิตติกุล

รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
งานสถาบันอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตร

- นายภูมิศักดิ์ ราศี

ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบายระบบเศรษฐกิจการเกษตร
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

นายอนันต์ ดาโลดม กล่าวนำเข้าสู่การเสวนาว่า ภาคการเกษตรเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายหรือแผนปฏิบัติที่ภาครัฐจัดทำขึ้นน้อยมาก ภาคเกษตรที่เข้าไปมีบทบาทในการกำหนดนโยบายอาจไม่ใช่ภาคเกษตรที่เป็นตัวแทนโดยรวมของภาคการเกษตรอย่างแท้จริงและไม่ได้สะท้อนกับปัญหาที่แท้จริงในภาคการเกษตรส่วนต่างๆ จะเห็นได้เช่นเดียวกันในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ที่ไม่มียุทธศาสตร์เกษตรโดยเฉพาะแต่กระจายอยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์ต่างๆ และขาดความชัดเจนว่าภาคเกษตรของไทยจะไปทิศทางใด ฟันธงเกษตรกรจะมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างไร จะมีคุณภาพชีวิต ฐานะความเป็นอยู่ ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น รวมทั้งการลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบอาชีพในสาขาอื่นๆ ได้อย่างไร ดังนั้น การเสวนาในวันนี้จึงเป็นโอกาสดีที่จะได้รับฟังและสะท้อนความเห็นของคนเกษตรอย่างแท้จริง โดยขอให้เกษตรกรได้ให้ความคิดเห็นก่อน

นายสุรธรรม สังข์วรรณะ สะท้อนความเป็นจริงของภาคเกษตรในปัจจุบันว่า ลูกหลานเกษตรกรไม่กลับมาสู่ภาคเกษตร เกษตรกรรุ่นเก่าก็มีอายุเพิ่มขึ้น การขาดแคลนบุคลากรภาคเกษตรจะเพิ่มมากขึ้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ทำงานแบบแยกส่วน ขาดข้อมูลที่จะส่งต่อ

ไปยังเกษตรกรในพื้นที่ ระบบเกษตรอินทรีย์ที่รัฐสนับสนุนผลักดันให้เกษตรกรปลูกเป็นวิธีการเกษตรระบบหนึ่งที่รัฐควรสนับสนุน แต่ไม่ควรบังคับให้เกษตรกรต้องทำ เกษตรกรควรมีเสรีภาพในการเลือกประกอบอาชีพโดยมีข้อมูลจากภาครัฐเป็นฐานสำคัญในการเลือกตัดสินใจของเกษตรกร

เกษตรกรบางกลุ่มปลูกพืชเศรษฐกิจ บางกลุ่มปลูกเพื่อยังชีพ ภาครัฐจึงควรมีนโยบายสนับสนุนให้เกษตรกรมีความรู้ในการผลิตตรงตามความเหมาะสมของพื้นที่และความต้องการของตลาด ให้คำแนะนำว่าทำอย่างไรจึงทำให้มีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น และจัดหาแหล่งน้ำให้เกษตรกรมีใช้อย่างเพียงพอ ซึ่งจะจัดการในรูปแบบใดก็ได้ ไม่ใช่สร้างเขื่อนแต่เพียงอย่างเดียว โดยพื้นที่ 1 ไร่ ควรมีน้ำใช้ 1,000 คิวบิกเมตร การคำนวณต้นทุนการผลิตนั้น ควรจะคำนวณต้นทุนต่อตัน ไม่ใช่ต่อไร่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถกำหนดผลผลิตที่คุ้มทุนและยังรับได้ และสร้างความสามารถในการต่อรองกับผู้ซื้อได้อย่างยุติธรรม

รัฐบาลควรเป็นตัวกลางเพื่อให้มีการหารือร่วมกันในห่วงโซ่การผลิตและส่งออก โดยให้หารือเป็นรายพืชไป โดยเฉพาะการสนับสนุนเกษตรกรกลุ่มที่ยังไม่สามารถแข่งขันได้

อีกปัญหาหนึ่งของรัฐบาลคือ แม้ว่ารัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติแล้ว แต่ก็ยังไม่แน่ใจว่าจะสามารถสื่อสารไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือเกษตรกรให้เข้าใจตรงกันได้หรือไม่

ดร. ชรินทร์ ชิลิตพรพงศ์ ได้นำเสนอประสบการณ์ในภาคประมงว่า การผลิตและส่งออกทูน่าของไทยประสบความสำเร็จได้จากการหารือและความร่วมมือกันของชาวประมงและเอกชนเพื่อและเปลี่ยนข้อมูลและกำหนดแผนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ซึ่งเห็นว่าความสำเร็จซึ่งเกิดจากการหารือดำเนินการร่วมกันทั้งระบบของทูน่าในไทยนั้น น่าจะนำมาใช้ได้กับการจัดทำยุทธศาสตร์ของพืชแต่ละชนิด โดยรวบรวมเกษตรกร ผู้ผลิต ผู้ส่งออกมาทั้งระบบ เพื่อให้มีข้อมูลและระบบการบริหารจัดการได้ตรงตามต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ความต้องการอาหารโดยรวมในโลกมีมากกว่าผลผลิตที่ปลูกได้ ผลผลิตที่ล้นตลาดเกิดจากการขาดการหารือประสานงานกันในห่วงโซ่การผลิต ทั้งนี้ ต้องคัดเลือกผู้ที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตจริงๆ มาร่วมหารือกัน โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรเป็นผู้สนับสนุน

ปัจจุบัน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ยังขาดข้อมูล ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการกำหนดนโยบาย โดยการรวบรวมข้อมูลต้องมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อให้ยุทธศาสตร์ประสบความสำเร็จ การหารือร่วมกันสามารถดำเนินการได้เองภายในกลุ่มของห่วงโซ่การผลิตโดยไม่ต้องรอรัฐบาล ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ ให้มีข้อมูลมากำหนดการตัดสินใจ

การที่เกษตรกรจะมีอำนาจในการต่อรองได้นั้นจำเป็นต้องมีข้อมูลต้นทุนการผลิตและราคาขายสินค้าในตลาด โดยต้องให้นักเศรษฐศาสตร์มาวิเคราะห์ เกษตรกรในสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านการตลาดได้จึงมีอำนาจในการต่อรอง ดังนั้น เกษตรกรในประเทศไทยต้องหารือกับโรงงานและผู้รับซื้อสินค้าเกษตร โดยมีรัฐ

เป็นตัวกลางและให้มีนักเศรษฐศาสตร์มาวิเคราะห์ ทั้งนี้ ปัจจุบันภาคการเกษตรยังขาดนักเศรษฐศาสตร์ที่จะเข้ามาช่วยวิเคราะห์และรวบรวมข้อมูล

นายอนันต์ ดาโลดม ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นั้น ไม่ค่อยมีเนื้อหาด้านประมง และปศุสัตว์

นายศักดิ์ชัย อุ่นจิตติกุล ได้ให้ความเห็นว่า ที่ผ่านมานโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของประเทศไทย ยังไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นโยบาย 4.0 เป็นเรื่องใหม่ของประเทศไทย แต่ยังไม่นำไปปฏิบัติได้เต็มที่ ประเทศไทยมีภูมิประเทศที่เหมาะสมกับการเกษตร แต่เกษตรกรเป็นเกษตรกรรายย่อย ที่ผ่านมาเกษตรกรถูกละเลยให้ทำการเกษตรตามรูปแบบของตนเอง ขาดความรู้ แหล่งทุน เทคโนโลยี และไม่มีระบบบริหารจัดการ ซึ่งควรต้องเปลี่ยนแปลง มีการนำเทคโนโลยีการเกษตรมาใช้ แผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีเป้าหมายสร้าง Young Smart Farmer สนับสนุนให้คนรุ่นใหม่อายุน้อยกว่า 45 ปี ที่สนใจด้านการเกษตรจำนวน 12,000 คน เป็นเกษตรกรต้นแบบ โดยสนับสนุนเทคโนโลยี การแปรรูป และการตลาด โดยควรดำเนินการแบบบูรณาการระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยมีการหารือกันทั้งในเรื่องของปัญหาและการหาทางออกร่วมกัน

นอกจากนี้ โลกได้เปลี่ยนไปสู่ Digital Platform แล้ว ระบบออนไลน์เพิ่มบทบาทให้เกษตรกรขายผลิตภัณฑ์ได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านคนกลางในการตลาด รัฐบาลได้จัดให้มีอินเทอร์เน็ตทุกหมู่บ้าน เกษตรกรไทยต้องปรับตัวให้ผู้สูงอายุเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต รวมทั้งปรับตัวรองรับกับสถานะการค้าเสรี การลดกำแพงภาษีสินค้าเกษตรจากจีนจะทำให้สินค้าจากจีนเข้ามาในไทยมากขึ้น เกษตรกรจึงต้องปรับตัวให้มีสินค้าที่ประเทศจีนไม่มี หรือสินค้าที่แข่งขันได้

นายภูมิศักดิ์ ราศรี ได้ให้ความเห็นว่า การกระจายรายได้ให้ผู้ผลิตสินค้าตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำจำเป็นต้องมีการหารือกันว่าจะผลิตอะไร อย่างไร เพื่อให้กระจายรายได้ได้อย่างลงตัว Big Data เป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการผลิต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดทำข้อมูล Agri Map และ Zoning ซึ่งเป็นองค์ความรู้ด้านการผลิตและแปรรูป นอกจากนี้ ในเรื่องการบริหารจัดการน้ำ คณะกรรมการน้ำแห่งชาติ (กรมชลประทาน) ตั้งงบประมาณกว่าแสนล้านบาทเพื่อดำเนินการสำหรับข้อมูลห่วงโซ่การผลิต ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ทำงานร่วมกับกระทรวงพาณิชย์เพื่อขอข้อมูลด้านการตลาด

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับงบประมาณ 6 แสนล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 20 ของงบประมาณทั้งหมด เพื่อดำเนินการสนับสนุนด้านการเกษตร เช่น การให้สินเชื่อเกษตรกร ทุนวิจัยด้านการเกษตร การเพิ่มมูลค่าและคุณภาพสินค้าเกษตรโดยใช้นวัตกรรม เป็นต้น ตามแผนยุทธศาสตร์ 20 ปี ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้ยึดโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี หากเกษตรกรมีปัญหาใด ๆ สามารถส่งข้อมูลไปยังศูนย์ดำรงธรรมเพื่อให้รัฐบาลได้รับทราบและช่วยแก้ปัญหาต่อไป

ปุ๋ยตรารถเก๋ง
 ปุ๋ยเคมีเต็มสูตร พลสมชิลิก้า
เพิ่มผลผลิต 30-100 %

**ปุ๋ยรถเก๋ง
 เจ๋ง..จริง..!!!**

**พิสูจน์ด้วยตัวคุณเอง..ที่ตัวแทนจำหน่ายทั่วประเทศ
 ที่ร้านตัวแทนจำหน่ายทั่วประเทศ**

ผลิต และจำหน่ายโดย..

บริษัท ยู-เอโกร จำกัด

30 ซ.รังสิต-นครนายก 51 ถ.รังสิต-นครนายก ต.ประชาธิปัตย์
 อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130 โทร. 095-2521317

: u-agro

: ปุ๋ยรถเก๋ง

www.ปุ๋ยรถเก๋ง.com

ข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุม

1) การเกษตรในประเทศไทยยังต้องพึ่งพาน้ำฝน การเกษตรในเขตนํ้าฝนจึงมีผลผลิตต่ำ ชลประทานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการน้ำ ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานของการเกษตร การบริหารจัดการน้ำได้หมายถึงการมีระบบชลประทานเท่านั้น แต่รวมถึงการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ของเกษตรกร เช่น การเจาะบ่อนํ้าบาดาล เป็นต้น

2) การวิจัยด้านการเกษตรของไทย นอกจากการจัดงบประมาณที่เหมาะสมแล้ว ยังต้องเน้นคุณภาพงานวิจัยให้สามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง

3) เกษตรกรซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศมีรายได้ต่ำ เนื่องจากการใช้พื้นที่ไม่เต็มประสิทธิภาพ ยังต้องอาศัยนํ้าฝน และมีการถือครองพื้นที่น้อย ดังนั้นจึงควรมีนโยบายสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยการเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ให้สูงขึ้น มีคุณภาพ และมาตรฐานตามความต้องการของตลาด ต้นทุนต่ำ สามารถแข่งขันได้มากกว่าการเพิ่มผลผลิตโดยการขยายพื้นที่เพาะปลูก

4) การเพิ่มวงเงินกู้ยืมแก่เกษตรกรอาจไม่ได้ผลเท่าที่ควร เนื่องจากเกษตรกรบางรายอาจกู้เงินเต็มวงเงินแล้ว

5) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ไม่ได้พูดถึงพื้นฐานที่ทำให้เกิดผลดีต่อภาคเกษตร เพียงแต่แจกแจงรูปแบบการผลิตเท่านั้น เช่น เกษตรอัตลักษณ์, เกษตรปลอดภัย, เกษตรชีวภาพ, เกษตรอัจฉริยะ, เกษตรดิจิทัล ฯลฯ ซึ่งรูปแบบเหล่านี้ คือ ทางเลือกของเกษตรกรที่เป็นไปด้วยความสมัครใจ โดยรัฐสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น

6) ขอให้ยุทธศาสตร์ชาติกล่าวถึงการสนับสนุนให้มีวิธีการกำจัดศัตรูพืชที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะวิธีที่ใช้กับศัตรูพืชที่กำจัดได้ยาก และมีผลเสียหายนมาก เช่น แมลงวันทอง

7) เกษตรจังหวัดอุทัยธานีได้ให้ข้อมูลว่า จังหวัดอุทัยธานีมีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนาเกษตรระดับจังหวัด ซึ่งมีผู้แทนจากราชการทุกหน่วยและภาคเอกชน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานและเกษตรจังหวัดเป็นเลขานุการ เกษตรตำบลและเกษตรอำเภอจะรวบรวมปัญหาของเกษตรกรมาประชุมหารือเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา

ข้อเสนอแนะ

สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย ได้รวบรวมเนื้อหาข้อมูลและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมประชุมเสวนาเรื่อง “ไทยจะเป็นมหาอำนาจทางการเกษตร (ในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี) ได้อย่างไร” ดังนี้

ข้อคิดเห็นร่วม

- ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ไม่ปรากฏยุทธศาสตร์ด้านเกษตร โดยเฉพาะ และได้บ่งบอกถึงเป้าหมายทางการเกษตรที่ชัดเจนว่าคืออะไร และใครเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์จากยุทธศาสตร์มากนักน้อยเพียงใด

- รูปแบบการกำหนดทิศทางการแข่งขันทางการเกษตรเน้นการสนับสนุนเกษตรกรอินทรีย์ เกษตรอัตลักษณ์ เกษตรอัจฉริยะ ซึ่งเป็น

ประโยชน์แก่เกษตรกรเพียงบางกลุ่มเท่านั้น โดยอาจละเลยเกษตรกรกลุ่มที่สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมหรือไม่พร้อมที่จะเลือกรูปแบบการผลิตดังกล่าว

- แผนแม่บทในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ควรมีความชัดเจน นำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยใช้งบประมาณที่เหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหาทางการเกษตรได้อย่างตรงจุด มีความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และนำประโยชน์สู่เกษตรกรที่เป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศให้มีความกินดี อยู่ดี ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำของภาคการเกษตรและนอกภาคเกษตรได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

ข้อเสนอ

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลและสถานการณ์ความเป็นจริงของปัญหาและโอกาสทางการเกษตร สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย และผู้เข้าร่วมเสวนาขอเสนอ แนวทางปฏิบัติด้านการเกษตร เพื่อประกอบการพิจารณาบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติ ภายใต้แผนแม่บทของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ดังนี้

ควรกำหนดให้แผนปฏิบัติการทางการเกษตรมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้มีการเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่ และลดต้นทุนการผลิต มีความยั่งยืนในการผลิตสินค้าเกษตรที่มีความปลอดภัย ไม่มีสารพิษตกค้าง มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล มีรูปลักษณ์และราคาของสินค้าตามความต้องการของตลาด มีการกระจายรายได้ที่เกิดขึ้นจากภาคการเกษตรอย่างเป็นธรรม ตั้งแต่ต้นน้ำ จนถึงปลายน้ำ โดยมีข้อเสนอแนวทางการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายดังนี้

○ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

1) สนับสนุนการวิจัยพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมและเทคโนโลยี ควบคู่กับภูมิปัญญาชาวบ้าน บริหารจัดการให้งานวิจัยตรงกับความต้องการ ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ สามารถแก้ไขปัญหาการเกษตรได้โดยจัดสรรงบประมาณสนับสนุนงานวิจัยอย่างเพียงพอและเหมาะสม

2) มีการจัดทำฐานข้อมูล Big Data และปรับปรุงให้ทันสมัยตลอดเวลา มีคลังความรู้ด้านการเกษตร ข้อมูลเชิงเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่ต้นทุนต่อกิโลกรัม (ไม่ใช่ต้นทุนต่อไร่) ราคารับซื้อ ราคาสินค้าในตลาดทั้งในไทยและต่างประเทศ ตลอดห่วงโซ่การผลิตและส่งออก ภาคการเกษตร และเผยแพร่ข้อมูลให้เกษตรกรและผู้มีส่วนในการผลิตตลอดห่วงโซ่ได้รับข้อมูลที่ทันเวลาเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกผลิตสินค้าให้ตรงตามความต้องการของพื้นที่และตลาด และเพิ่มอำนาจการต่อรองให้แก่เกษตรกรให้สามารถขายผลผลิตได้ในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม

3) บริหารจัดการปริมาณสินค้าเกษตรไม่ให้เกิดภาวะล้นตลาดจนราคาตกต่ำ เช่น การกระจายการผลิตทั้งในและนอกฤดูกาล เพื่อให้มีผลผลิตตลอดปี มีการวิเคราะห์ข้อมูลการตลาด

4) การให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนพืชปลูก โดยเฉพาะไม้ยืนต้น เช่น ผลไม้ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน แนวนโยบายการบริหารจัดการต้อง

มั่นใจว่าไม่มีผลกระทบระยะยาว

5) การกำหนดมาตรการการนำเข้าสินค้าเกษตร ต้องปกป้องสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศไม่ให้เกิดผลกระทบ ทั้งนี้ มาตรการกำกับดูแลการนำเข้าต้องไม่ละเมิดต่อข้อตกลงทางการค้า แต่อาจใช้มาตรการอื่น เช่น ต้องเข้มงวดในมาตรการป้องกันโรค-แมลง ศัตรูพืชจากสินค้านำเข้า ป้องกันการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตร เป็นต้น

○ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

1) สนับสนุนการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบ Smart Farmer เพื่อสร้างเกษตรกรคนรุ่นใหม่ ให้มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการผลิต มีความรู้ด้านการตลาด และสามารถพัฒนาตนเองให้ทันสมัยตลอดเวลา แต่ทั้งนี้รวมถึงเกษตรกรสูงวัยที่มีความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงด้วย โดยไม่ละเลยการสนับสนุนเกษตรกรกลุ่มที่ยังไม่มีความพร้อม หรือเลือกที่จะทำการผลิตในรูปแบบที่ตนถนัด

2) สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา ในการพัฒนาขีดค้นนวัตกรรมทางการเกษตรใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาการเกษตรของประเทศ

3) จัดทำฐานข้อมูลเกษตรกรทั้งประเทศ พร้อมทั้งปรับปรุงให้ทันสมัย เพื่อใช้ในการวางแผนการผลิตพืชเศรษฐกิจสำคัญๆ ของประเทศ และใช้ในมาตรการช่วยเหลือในกรณีเกิดภัยพิบัติ โดยเป็นฐานข้อมูลเดียวกันของทุกหน่วยงาน

4) สนับสนุนให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง มีการกำกับดูแลราคาเช่าที่ดินเพื่อการเกษตรให้เกิดความเป็นธรรม

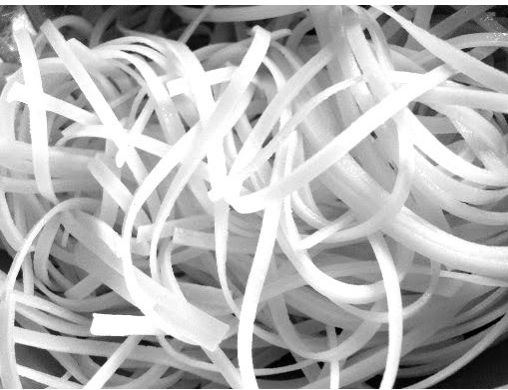
○ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเจริญเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1) บริหารจัดการน้ำ เพื่อให้มีแหล่งน้ำที่เกษตรกรนำมาใช้ในไร่นาอย่างเพียงพอต่อการเพาะปลูกตลอดทั้งปี

2) การกำหนดปรับปรุงแผนปฏิบัติตามข้อเสนอดังกล่าว ควรมีการประชุมหารือร่วมกันทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชน เกษตรกร สถาบันการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรอย่างแท้จริงตลอดห่วงโซ่การผลิตและส่งออก เพื่อให้ภาครัฐได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนทุกด้าน ก่อนที่จะใช้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นคู่มือในการบริหารประเทศต่อไป

3) การก่อสร้างและปรับปรุงถนนในชนบท เชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้านต่อหมู่บ้านภายในตำบล ระหว่างตำบลถึงอำเภอ ระหว่างอำเภอถึงถนนสายหลักที่ถูกทะเลาะ การก่อสร้างไม่ได้คุณภาพ ถนนส่วนใหญ่ยังเป็นถนนดิน ถนนลูกรัง เป็นอุปสรรคต่อการสัญจรไปมาของประชาชน นักเรียน การขนส่งสินค้าเกษตร การนำนักท่องเที่ยวไปสู่แหล่งท่องเที่ยวในชนบท จำเป็นจะต้องมีแผนในการก่อสร้าง และปรับปรุงให้ครอบคลุมทั้งประเทศ

ผัดไทย และท่านผู้นำคนแรกของผม

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

พาดหัวตัวใหญ่ในหนังสือพิมพ์ เรื่องที่ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ชื่นชมความเป็นไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ชาติไทย ฯลฯ ของละครเรื่องบุพเพสันนิวาส ทำให้ผมนึกย้อนกลับไปถึง จอมพล ป. พิบูลสงคราม ท่านผู้นำคนแรกของผม รุ่น “เชื้อผู้นำชาติพันธุ์” ซึ่งปลูกฝังให้คนไทยในยุคนั้นมีความรักชาติ มีวินัยกล้าหาญ และมีวัฒนธรรมแบบตะวันตกที่อาจล้ายุคไปบ้าง เช่น

มีการบังคับให้สวมรองเท้า เลิกนั่งโคงกระเบน ให้สวมผ้าถุง สวมหมวก (มาลนาไทยสุ่มหาอำนาจ) และเลิกกินหมากเป็นต้น ภาษาไทยก็ถูกตัดสระออกไป 5 ตัว แล้วตัดพยัญชนะออกไป 13 ตัว เลยทำให้คณะละครมีตึก จรด

นอกจากนี้ท่านยังมีนโยบายให้ผู้ชายต้องใช้ของที่ฟังกุเข้มแข็ง และไม่มีคำว่า ใจ ด้วยเหตุนี้ ดช.พอใจ เจียมไชยศรี จึงเปลี่ยนชื่อเป็น ดช.ยงยุทธ เจียมไชยศรี ผลงานของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ที่ควรแก่การศึกษายังมีอยู่อีกมากมาย ท่านได้ก่อตั้งมหาวิทยาลัย 4 แห่ง ที่รวมถึงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ด้วย หน่วยงานสำคัญต่างๆ ที่ท่านก่อตั้งไว้มีอยู่มากมาย ท่านก่อตั้งกระทรวงวัฒนธรรมเป็นครั้งแรกในช่วงหลังที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ที่เลิกใช้ภาษาไทยของท่านไปแล้วจึงไม่ได้เขียนว่า “กระทรวงวัฒนธรรม”

แต่การยกย่องให้ท่านเป็นผู้ประดิษฐ์คิดค้นผัดไทยขึ้นนั้นเป็นการเข้าใจผิด ผลงานชิ้นโบว์แดงของท่านในเรื่องนี้เป็นเพียงการที่ท่านส่งเสริมสนับสนุนการปรุงผัดไทยให้ดีขึ้น และส่งเสริมให้บริโภคผัดไทยมากขึ้น ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งกับสภาพความแร้นแค้นที่เกือบทุกคนยากจนกันหมดในยามสงคราม

จอมพล ป. พิบูลสงคราม ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 2 ช่วง ช่วงแรกตั้งแต่ ธันวาคม พ.ศ. 2481 ถึง สิงหาคม พ.ศ. 2487 และช่วงที่สอง ตั้งแต่ เมษายน พ.ศ. 2491 ถึง กันยายน พ.ศ. 2500 การเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งหลายอยู่ในช่วงแรกของท่าน ซึ่งเป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุคข้าวยากหมากแพง ที่เริ่มต้นด้วยน้ำท่วมใหญ่ในปี พ.ศ. 2485 และข้าวปลาอาหารก็ถูกญี่ปุ่นซื้อด้วยเงินที่ญี่ปุ่นพิมพ์เอาเองตามอำเภอใจไปเป็นเสบียงทหารญี่ปุ่นจำนวนมากมายที่ขนส่งโดยขบวนเรือโยง์วันทั้งคืน

เมื่อสิ้นสุดสงครามโลก ไทยก็ต้องเสียข้าวเป็นปฏิกรรมสงคราม ให้แก่อังกฤษอีกนับล้านตัน ในช่วงนี้ข้าวสารขาดแคลนและต้องซื้อโดยใช้บัตรปันส่วน จอมพล ป. จึงสนับสนุนให้คนไทยกินกล้วยเดี่ยวเพราะเราสามารถทำเส้นกล้วยเดี่ยวจากปลายข้าว (ข้าวหัก) ได้ ท่านสนับสนุนให้

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

กินก๋วยเตี๋ยวทุกชนิดโดยที่ไม่ได้เน้นไปที่ผัดไทย ท่านผู้นำเองก็ชอบรับประทานก๋วยเตี๋ยวแห้ง ก๋วยเตี๋ยวน้ำ ร้านที่ท่านให้คนขับรถมาซื้อเป็นประจำอยู่ใกล้ท่าน้ำตลาดพลู ที่เรียกกันว่า “ร้านก๋วยเตี๋ยวจอมพล” แต่นักเรียนโรงเรียนวัดนวลนรดิศรุ่นผมเรียกว่า “ร้านก๋วยเตี๋ยวจองทอง”

ถ้อยแถลงของท่าน เกี่ยวกับก๋วยเตี๋ยวมีความตอนหนึ่งว่า อยากให้พี่น้องกินก๋วยเตี๋ยวให้ทั่วกันเพราะก๋วยเตี๋ยวมีประโยชน์ต่อร่างกาย มีรสเปรี้ยว เค็ม หวานพร้อม ทำเองได้ในประเทศไทย หาได้สะดวกและอร่อยด้วย หากพี่น้องชาวไทยกินก๋วยเตี๋ยวคนละหนึ่งชามทุกวัน วันหนึ่งจะมีคนกินก๋วยเตี๋ยวสิบแปดล้านชาม ตกลงวันหนึ่งค่าก๋วยเตี๋ยวของชาติไทยหนึ่งวันเท่ากับเก้าสิบล้านสตางค์ ซึ่งเท่ากับเก้าแสนบาท เป็นจำนวนเงินหมุนเวียนมากพอใช้ เงินเก้าแสนบาทนั้นก็ไหลไปสู่ชาวไร่ชาวนา ชาวทะเล ทั่วกัน ไม่ตกไปอยู่ในมือใครคนหนึ่งคนใดเพียงคนเดียว และเงิน 1 บาทก็มีราคา 1 บาทซื้อก๋วยเตี๋ยวได้เสมอ ไม่ใช่ซื้ออะไรไม่ได้เหมือนอย่างทุกวันนี้ ซึ่งเท่ากับไม่มีประโยชน์เต็มที่ในค่าของเงิน..... จอมพล ป. พิบูลสงคราม. 7 พย. 2485

จากคำแถลงการณ์นี้ทำให้อนุชนรุ่นหลังบางคนเข้าใจผิดไปว่าท่านผู้นำได้ประดิษฐ์คิดค้นผัดไทยขึ้นในวันนี้ออกแถลงการณ์ แม้ว่า

ในคำแถลงการณ์มิได้กล่าวถึงผัดไทย การส่งเสริมให้กินผัดไทยของท่านนั้นแน่นอนอยู่แล้ว คนสมัยก่อนเรียกผัดไทยว่าก๋วยเตี๋ยวผัดไทย ท่านอยากให้เรียกเสียใหม่ว่า “ผัดไทย” ผัดไทยยุคท่านผู้นำไม่ได้ใช้เส้นก๋วยเตี๋ยวแต่ใช้เส้นจันทบูร หรือเส้นหมี่โคราช (เส้นเล็กตากแห้งจากโคราช) ซึ่งทำให้สามารถตัดคำว่าก๋วยเตี๋ยวที่ค่อนข้างจะระคายหูออกไปได้ ท่านแนะนำว่าอย่าใส่หมูเพราะจะเป็นอาหารคนจีนให้ใส่กุ้งหรืออย่างอื่นแทน สำหรับถ่วงอกที่ใส่นั้นก็อยู่ในโครงการทำสวนครัวที่ท่านส่งเสริมอยู่แล้ว ท่านทูตนิวยอร์ก พิบูลสงคราม เคยให้สัมภาษณ์ว่า จอมพล ป. บิดาของท่านไม่ได้แอนตี้จีน เพียงแต่นิยมความเป็นไทยมากกว่านั่นเอง

หลักฐานที่ทำให้เชื่อว่าก๋วยเตี๋ยวผัดไทย หรือผัดไทยนั้นมีมาแต่เดิม และท่านผู้นำไม่ได้คิดค้นขึ้น มาจากหลายทาง ทางหนึ่งมาจากคำสัมภาษณ์ที่ทายาทหลายท่านของท่านผู้นำให้ไว้ทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องผัดไทย ซึ่งพอสรุปได้ว่าก๋วยเตี๋ยวผัดไทยมีมานานก่อนที่ท่านจอมพล ป. ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ก่อนนั้นครอบครัวของท่านชอบไปรับประทานที่ราชวงศ์ ทำเองที่บ้านก็เคยและไม่ทราบจริงๆว่าใครเป็นผู้ทำขึ้นเป็นคนแรก หลักฐานอีกทางหนึ่งที่แสดง

ให้เห็นว่าท่านจอมพล ป. ไม่ได้ประดิษฐ์คิดค้นผัดไทยขึ้นก็คือว่าท่านไม่เคยถูกคุณชายศึกฤทธิ์ ปราโมทย์ ที่อยู่ต่างชั่วคราวเมืองกันค่อนแคะในเรื่องนี้เลย ทั้งในหนังสือพิมพ์สยามรัฐและในหนังสือสี่แผ่นดิน

อีกทางหนึ่งในวัยเด็ก ผมอยู่บ้านริมคลองเป็นส่วนใหญ่จึงเห็นเรือขายก๋วยเตี๋ยวผัดไทย พายผ่านไปมาเกือบทุกวันซึ่งให้ความรู้สึกว่าการนี้มานานแล้ว ขณะที่ส่งเสริมการกินก๋วยเติวนั้นผมมีอายุเพียงหกขวบ ผมจึงไม่มั่นใจเกี่ยวกับความจำนั้น โชคดีที่ท่านศาสตราจารย์ อาบ นกะจิต ผู้ที่มีอาวุโสมากกว่าผมหนึ่งรอบได้กรุณายืนยันว่าผัดไทยที่เดิมเรียกกันว่าก๋วยเตี๋ยวผัดไทยนั้นมีขายกันอย่างแพร่หลาย ก่อนยุคจอมพล ป. มานานแล้ว และท่านได้บอกอีกด้วยว่าก๋วยเติวนั้นมีต้นกำเนิดมาจากก๋วยเตี๋ยวผัดแต้จิ๋ว ซึ่งตรงกับใน Gastronomica ที่ค้นคว้าไว้ว่าเราได้ผัดไทยมาจากชาวจีนอพยพที่มาจากถิ่นฐานในเมืองไทยซึ่งส่วนมากเป็นจีนแต้จิ๋ว แต่กลิ่นรสและเนื้อสัมผัสของผัดไทยในปัจจุบันมีลักษณะเป็นไทย 100%

ผัดไทยมีรสชาติเปรี้ยวเค็มหวานและแต่งพริกให้เผ็ดตามความชอบซึ่งเป็นลักษณะประจำของอาหารไทยส่วนใหญ่ ถ้าปรุงอย่างเหมาะสมแต่ละรสจะไม่ถูกกลบโดยรสอื่น ทุกรสจะไปด้วยกันอย่างกลมกล่อม ส่วนความกรอบและเนื้อสัมผัสของไข่ไก่ ถั่วงอก ถัวลิสบดหยาบ ใบกุยช่าย เต้าหู้เหลือง และเส้นก็จะแตกต่างกันไปอย่างกลมกลืน

ด้วยอัจฉริยภาพการครัวของคนไทย ทำให้เราสามารถเปลี่ยนแปลงอาหารเดิมที่ถือว่าเป็นอาหารสำหรับกรรมกร มาเป็นอาหารชั้นเลิศได้ และด้วยการส่งเสริมผลักดันของผู้นำคนแรกของผมอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งความพยายามของเชฟในยุคหลังๆ ที่จะยกระดับผัดไทยให้สูงขึ้นไปอีกจนเป็นผัดไทยทิพย์สมัย และผัดไทยที่มีชื่อเสียงต่างๆอีกมาก ผมจึงไม่แปลกใจเลยที่ผัดไทยติดอันดับต้นๆ ของอาหารนานาชาติอยู่เสมอ

โดยทั่วไปประเทศต่างๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทุกประเทศมีก๋วยเตี๋ยวผัดที่ได้รับความนิยมจากจีนอพยพจากส่วนต่างๆ ของประเทศจีนทั้งสิ้น และเมื่อเวลาผ่านไปแต่ละชาติก็ปรับรสชาติให้เข้ากับรสนิยมของชาตินั้นๆ เช่น มีก๋วยเตี๋ยวของอินโดนีเซีย บรูไนดารุสซาลาม และสิงคโปร์ ข้าวหมี่ ของลาว ผัดผัด (ผัดสาว) ของเวียดนาม ที่ไม่ค่อยคล้ายคลึงกับผัดไทยเลย จนทำให้ผมไม่สนใจคำถามที่ว่าผัดไทยมาจากผัดสาว ไม่ว่าจะเป็นสมัยกรุงศรีอยุธยาหรือสมัยกรุงเทพฯ ความสงสัยของผมที่ว่าเวียดนามมาเห็น “เส้นจันท์” ของเราเลยได้ความคิดที่จะทำ

เส้นผัด ยังฟังดีกว่า

ผมก็มีก๋วยเตี๋ยวผัดหลายชนิด ชนิดที่ใกล้เคียงกับผัดไทยเพียงเล็กน้อย ได้แก่ ก๋วยเตี๋ยวผัดอาหารทะเล (ka-gee kai) ก๋วยเตี๋ยวผัดของประเทศใกล้เคียง ที่คล้ายคลึงกับผัดไทยมากที่สุดได้แก่ ก๋วยเตี๋ยวผัดของชาวเปอรานากัน (Peranakan, Straits-born Chinese, Baba-Nyonya) ที่สืบเชื้อสายมาจากชาวจีนอพยพที่มาจากถิ่นฐานที่ป็นช่องแคบมะละกา สิงคโปร์ และเกาะภูเก็ตของไทย ความคล้ายคลึงของก๋วยเตี๋ยวผัดของชาวเปอรานากัน อาจเนื่องมาจากการติดต่อกับไทยอยู่เสมออย่างต่อเนื่อง อาหารชนิดที่คล้ายกับผัดไทยได้แก่ Mee Siam ที่มีต้นกำเนิดจากไทย และ Char Kway Teow (ก๋วยเตี๋ยวผัด) ที่ใส่หอย แครงลวกสุกและกุ้งเคียวในการผัดขั้นสุดท้าย เมื่อพิจารณาถึงก๋วยเตี๋ยวผัดในประเทศใกล้เคียงแล้วอาจสรุปได้ว่าผัดไทยเป็นอาหารที่มีต้นกำเนิดจากก๋วยเตี๋ยวแต้จิ๋วที่ได้รับการปรุงแต่งจนดีเลิศขึ้นมาถึงระดับนี้โดยฝีมือชาวไทยโดยแท้

ในยุคละครบุพผสันนิวาสนี้ ออเจ้าทั้งหลายจะถูกชักนำให้มองย้อนยุคไปยังวัฒนธรรมอันดีงามที่เราเคยมีมาก่อน ผมในฐานะอดีตยูวชนทหารระดับประถมปีที่หนึ่งของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ท่านผู้นำคนแรกของผม ที่ได้รับการสั่งสอนให้รักชาติ มีวินัย และสนใจวัฒนธรรมตะวันตก เพื่อให้ประเทศไทยก้าวหน้าไปเป็นมหาอำนาจในอนาคต จึงขอนำบางส่วนของชีวิตสมัยนั้นมาเล่าสู่กันฟังบ้าง

คำแนะนำสุดท้ายเกี่ยวกับการทำผัดไทยให้อร่อยก็คือ ใช้ส่วนผสมที่มีคุณภาพในอัตราส่วนที่เหมาะสม ผัดทีละน้อยเป็นระยะเวลาสั้นๆ ในกระทะที่ร้อนจัด การคุมไฟเป็นจุดสำคัญที่สุดของการทำผัดไทย

ท้ายที่สุดนี้ผมขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ อาบ นกะจิต ที่ได้ให้ข้อมูลสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ของผัดไทย

เกี่ยวกับผู้เขียน :

Email : yongyutbiochem@yahoo.com

โทร 08-1627-7287

คู่แชมป์ชัด

เพลี้ยไฟกระชวย หนอนกระฉาย

บริษัท ไอ ซี พี ลัดดา จำกัด

42 อาคารส่งเสริมประกันภัย ชั้น 5 ถนนสุรวงศ์ แขวงสีพระยา เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร. 0-2029-9888 แฟกซ์ 0-2029-9886-7 E-mail : contact@icpladda.com

www.icpladda.com @ICPLadda

@ICPLadda

มิกิโมโตะ...ตำนานไข่มุกเลี้ยงของโซก

โคคิชิ

สะพานข้ามไปยังเกาะไข่มุก

ได้ยินชื่อ “ไข่มุกมิกิโมโตะ” มาตั้งแต่เด็กๆ จากที่ผู้ใหญ่เขาคุยกัน และจากโฆษณาทางโทรทัศน์ ไม่ได้มีความสนใจอะไรที่นอกเหนือไปจากการรับทราบว่ ไข่มุก คือ เครื่องประดับเม็ดกลมๆ ขาวๆ วาวๆ ที่ดูสวยดี จนกระทั่งโต เรียนหนังสือ มีความรู้เพิ่มขึ้น จึงทราบว่า ไข่มุก เป็นผลผลิตของหอยชนิดหนึ่ง ลักษณะคล้ายหอยนางรม เกิดจากการที่มีสิ่งแปลกปลอมเข้าไปอยู่ในตัวหอย เช่น หิน กรวด ทราย หอยเกิดการระคายเคือง จึงหลั่งสารละลายแคลเซียมคาร์บอเนตออกมาเคลือบสิ่งแปลกปลอมนั้นไว้จนหนาขึ้นเรื่อยๆ สารละลายนี้มีความวาววาม

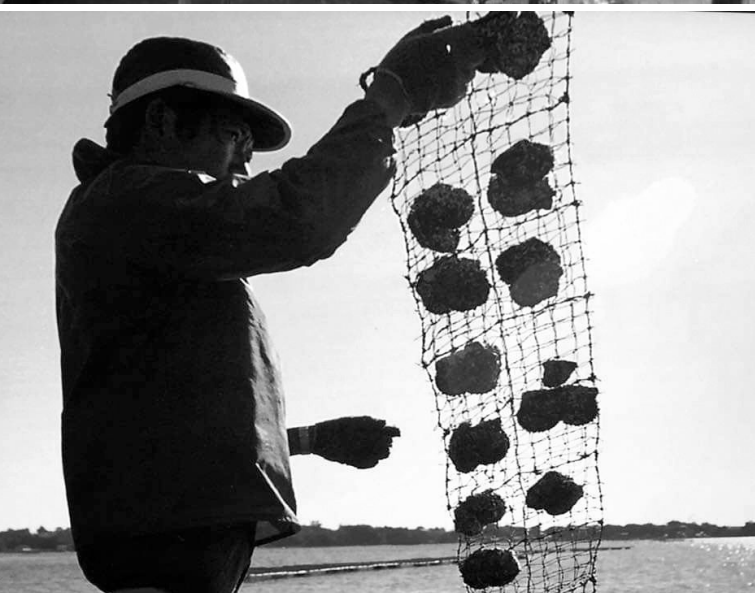
ไข่มุกในธรรมชาติจึงมีขนาดและรูปร่างไม่แน่นอน ที่สำคัญคือหอย 1,000 ตัว อาจจะพบหอยมุกอยู่เพียงตัวเดียว ปัจจุบันไข่มุกส่วนใหญ่จึงเป็นไข่มุกเลี้ยง เกิดจากการที่มนุษย์เลียนแบบธรรมชาติ นำหอยเป็นๆ มาจัดฝา แล้วฝังเนื้อเยื่อ หรือนิวเคลียสเข้าไป นำมาเลี้ยงควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด หอยก็จะหลั่งสารละลายแคลเซียมคาร์บอเนตออกมาเคลือบเนื้อเยื่อนั้นเช่นกัน เมื่อได้ขนาดตามต้องการก็จะนำออกมาจากฝาหอย

ทั้งไข่มุกที่เกิดจากธรรมชาติ และไข่มุกที่นำมาเลี้ยงต่างก็เป็นมุกแท้ๆ ทั้งสิ้น

มีโอกาไปท่องเที่ยวที่ประเทศญี่ปุ่น มีเพื่อนชวนไปเกาะไข่มุกมิกิโมโตะ ไปดูพิพิธภัณฑ์ไข่มุกมิกิโมโตะจึงไม่ปฏิเสธ เพราะไข่มุกมิกิโมโตะเป็นไข่มุกที่มีชื่อเสียงระดับโลกอยู่แล้ว และทราบมาว่า มิกิโมโตะ เป็นมุกเลี้ยงรายแรกของโลก

เกาะไข่มุก อยู่ที่ชายฝั่งเมืองโทบะ ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นเมือง 2 ฝั่ง ฝั่งหนึ่งเป็นปราสาท และอีกฝั่งหนึ่งเป็นท่าเรือ โทบะอยู่ตรงกลางของจังหวัดชิมา (หรือมิเอะในปัจจุบัน) และเป็นเมืองท่าที่มีเรือมาจอดพัก ก่อนที่จะเดินทางต่อไปทางทะเลจากโอซาก้า ถึง โตเกียว

การเดินทางไปยังเกาะไข่มุกครั้งนี้ นั่งรถไฟจากสถานีอิเสะชิ เมืองมิเอะ ไปลงที่สถานีโทบะ ใช้เวลาประมาณ 15 นาที เดินต่อไป ประมาณไม่ถึง 10 นาที ก็ข้ามสะพานที่มีหลังคาเข้าไปยังเกาะไข่มุก ซึ่งแบ่งพื้นที่ออกเป็น 4 ส่วน คือ ลานไข่มุก พิพิธภัณฑ์ไข่มุก ส่วนสาธิต การดำน้ำเก็บไข่มุก และร้านค้า

ที่พิพิธภัณฑ์ไข่มุก จะได้พบกับเรื่องราว ภาพ และข้าวของเครื่องใช้ ของ โคคิชิ มิกิโมโตะ ผู้ริเริ่มคิดค้นไข่มุกเลี้ยงเป็นคนแรกของโลก เรื่องราว ดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จ 2 ประการสำคัญ คือ ประการแรก ความสำคัญของอุตสาหกรรมมุกเลี้ยง และประการที่ 2 คือ ความสำคัญของไข่มุกในฐานะที่เป็นอัญมณีที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง

โคคิชิ เกิดเมื่อ 25 มกราคม ค.ศ.1858 เป็นบุตรชายคนโตของ ครอบครัวเจ้าของร้านกำยเตี่ยวชื่อ “อาวาโกะ” อยู่ที่โทบะ เขามีน้องชาย อีก 8 คน และ น้องสาว 3 แต่น้องชายเสียชีวิตเมื่อยังเล็กเสีย 2 คน เมื่อเขาอายุระหว่าง 9-11 ปี เขา เรียนอ่าน เขียน และคณิตศาสตร์ พออายุ 12 ปี เขาเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ซึ่งไม่ค่อยได้มีใครได้เรียน มากนักในสมัยนั้น

โคคิชิ ใฝ่ฝันว่าโตขึ้นเขาจะต้องเป็นคนที่ร่ำรวยที่สุดอันดับที่ 3 ของโทบะ เพราะอันดับที่ 1 และ 2 เขาคงไม่สามารถเป็นได้ เพราะธุรกิจ ร้านกำยเตี่ยวของครอบครัวของเขาไม่สามารถทำรายได้ให้มากนัก

โคคิชิต้องออกจากโรงเรียนเมื่ออายุ 15 ปี เพื่อมาช่วยกิจการ ของครอบครัว เนื่องจากเศรษฐกิจไม่ดี กิจการของครอบครัวกำลังประสบ ปัญหา พ่อของโคคิชิได้ทำหลายกิจการมากขึ้นเพื่อหารายได้ให้กับ ครอบครัว โคคิชิมาช่วยครอบครัวขายผัก และถ่าน

ประเทศญี่ปุ่นในสมัยนั้น เป็นยุคปลายสมัยเอโดะ หรือยุค สุดท้ายของเหล่าซามูไร ญี่ปุ่นถูกสถานการณ์บีบบังคับให้เปิดประเทศ ค่าขายกับชาติตะวันตก ขณะเดียวกันโคคิชิซึ่งต้องรับผิดชอบกิจการของ ครอบครัวต่อจากพ่อก็ไม่สามารถต้านทานกระแสดังกล่าวได้ เขาจึงมองหา กิจการอื่นที่คิดว่าจะสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้ และกิจการที่เขาสนใจ คือการทำฟาร์มหอยมุกซึ่งเขาเห็นมาตั้งแต่เด็ก

ปี ค.ศ. 1888 โคคิชิก่อตั้งกิจการฟาร์มหอยมุกขึ้น โดยในระยะ แรกนั้น หอยมุกต้องพึ่งพาธรรมชาติเป็นหลัก จึงมีความไม่แน่นอน โคคิชิ ต้องล้มลุกคลุกคลานกับกิจการฟาร์มหอยมุกอยู่หลายปี แต่เขาไม่ย่อท้อ พยายามคิดหาวิธีการที่ไม่ต้องพึ่งธรรมชาติ นั่นคือต้องทำให้หอยผลิต ไข่มุกเองได้โดยไม่ต้องรอธรรมชาติ

ในปี ค.ศ. 1893 โคคิชิประสบความสำเร็จในการเลี้ยงหอยมุก แต่ในระยะแรกมุกที่เลี้ยงได้ยังมีรูปร่างบิดเบี้ยวเป็นมุกเสี้ยว จนกระทั่ง 12 ปีต่อมาเขาจึงสามารถทำให้มุกที่เลี้ยงเป็นเม็ดกลมๆ ได้สำเร็จ

ความสำเร็จในการเลี้ยงหอยมุกของโคคิชิ ทำให้เขาสามารถ สร้างแบรนด์ **ไข่มุกมิกิโมโตะ** และเปิดร้านขายไข่มุกบนถนนกินซ่า ซึ่งได้ ชื่อว่าเป็นถนนสายที่ขายของแพงที่สุดของญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และในปี ค.ศ. 1913 มีการส่งไข่มุกออกไปขายที่ประเทศอังกฤษ เป็นครั้งแรก ต่อมาก็ส่งออกไปยังประเทศอื่นๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส จีน อินเดีย

เหตุการณ์ที่ทำให้ไข่มุกมิกิโมโด้โด่งดังสุดๆ ในต่างประเทศ คือ การที่โคคิชิได้พบกับโทมัส อัลวา เอดิสัน ผู้คิดค้นหลอดไฟฟ้า และเป็น ผู้ก่อตั้งบริษัท เจเนอรัลอิเล็กทริก (GE) โคคิชินำไข่มุกมิกิโมโด้ให้โทมัส ได้ชม จนโทมัสออกปากว่าเป็นมุกเลี้ยงที่งดงามเหมือนไข่มุกจริง การพบกัน ของทั้งสอง เป็นข่าวในหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทมส์ หนังสือพิมพ์ยักษ์ใหญ่ ของสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้ชื่อของ “ไข่มุกมิกิโมโด้” โด่งดังไปทั่ว

ในปี ค.ศ. 1930 โคคิชิ ได้รับยกย่องจากราชสำนักของญี่ปุ่น ให้เป็นนักประดิษฐ์ชั้นนำของญี่ปุ่น ได้ร่วมโต๊ะเสวยกับพระเจ้าจอร์จที่ 6 พระราชวังวินด์เซอร์ นับเป็นเกียรติยศสูงสุดที่โคคิชิ ลูกชายเจ้าของ ร้านก๋วยเตี๋ยวในอดีตได้รับ หลังจากที่เขาค้นพบ ต่อสู้ และฝ่าฟันอุปสรรค ทั้งปวงมาได้ด้วยสติปัญญา และวิสัยทัศน์ที่ยาวไกลของเขา

เดินดูภาพ และอัตชีวประวัติของ โคคิชิ เสร็จแล้ว ก็เดินต่อไป ยังห้องจัดแสดงวิธีการเลี้ยงหอยมุก ตั้งแต่การฝังเนื้อเยื่อ จนถึง การเก็บเกี่ยว การคัดเลือกไข่มุกที่มีคุณภาพ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการ เพาะเลี้ยง มีกิจกรรมให้ผู้ชมได้ทดสอบว่าสร้อยไข่มุกเส้นใดเป็นไข่มุกแท้ หรือไข่มุกเทียม

มีส่วนจัดแสดงไข่มุก ที่นำมาทำเป็นเครื่องประดับสตรี งานศิลป์ ต่างๆ รวมทั้งมงกุฎ ให้ผู้เข้าชมสามารถสวมมงกุฎถ่ายรูปได้ด้วย

ด้านนอกของพิพิธภัณฑ์ มีบริเวณให้ชมการรมหอยมุกของ นักดำน้ำที่เรียกว่า อะมะ ซึ่งอะมะจะมีเฉพาะผู้หญิงเท่านั้น สวมชุดขาว ดำผุดดำว่ายในน้ำท่ามกลางอุณหภูมิเลขตัวเดียว แต่พวกเธอทำงานแบบ ไม่สะทกสะท้าน ตามข้อมูลระบุว่า อะมะ มีบทบาทสำคัญในการพัฒนา อุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงไข่มุก เพราะอะมะจะรวบรวมหอยนางรม สำหรับเพาะเลี้ยงไข่มุก แล้วนำกลับไปในมหาสมุทร รวมทั้งจะนำหอย ไปอยู่ในที่ปลอดภัยในกรณีที่มีปรากฏการณ์น้ำเปลี่ยนสี หรือพายุไต้ฝุ่น

บริเวณรอบๆ อาคารพิพิธภัณฑ์ จัดเป็นสวนสไตล์ญี่ปุ่น มีต้นปาล์ม และต้นสน ที่เขียวขจี มีรูปปั้นโคคิชิ ยืนตระหนาง เหมือนกับ บรรพบุรุษที่คอยเฝ้าดูการพัฒนาเติบโต และการก้าวเดินไปข้างหน้าของ “ไข่มุกมิกิโมโด้” ตลอดไป

นับว่าคุ้มค่ากับโปรแกรมพิเศษที่ไม่ได้กำหนดไว้ในการท่องเที่ยว ครั้งนี้

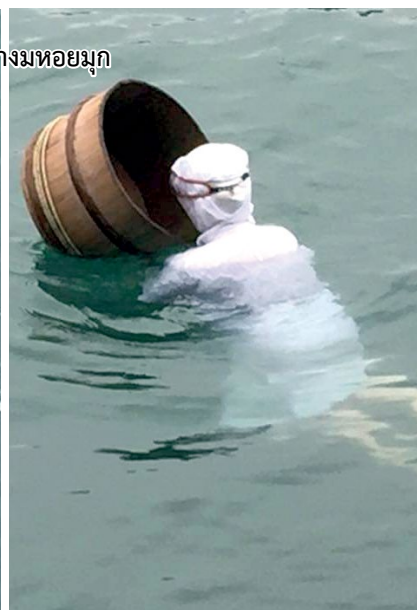
รูปปั้นโคคิชิ

ข่าวสารสมาคมพิณสวน | 19

อะมะ ดำน้ำงมหอยมุก

สติปัฏฐาน 4 : สูตรสำเร็จในการสร้างสติ

พระพุทธองค์ได้สรุปรวมวิธีสร้างสติไว้เป็นสูตรสำเร็จที่สมบูรณ์ กระทั่งตรัสประยุตต์ใช้ในทุกขณะจิต ทั้งเวลาที่กำลังปฏิบัติธรรม ตลอดถึง ใช้ได้กับชีวิตประจำวันให้เกิดสติคอยเฝ้าดู สอดส่องชีวิตของตนเองให้เห็น ความคิด เห็นจิตใจของตนเองซึ่งรวมเรียกว่า **สติปัฏฐาน 4** ด้วยการ ผูกสติลงที่ กาย และ จิต ของตนเองรวมไปถึงการเฝ้าดู ความรู้สึก (เวทนา) และอารมณ์ (ธรรม) ที่เกิดในตน

สติปัฏฐาน 4 เป็นทางสายเอก (เอกายโน มัคโค) ที่ตรง ลัดสั้น และสมบูรณ์แบบ เป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อความบริสุทธิ์แห่งมนุษย์ทั้งหลาย สามารถทำให้บุคคลบรรลุธรรมสูงสุดด้วยธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ มรรคมงคล 8 เกิด ญาณ ปัญญารู้แจ้งเห็นจริง ต่างเก่า ล่วงภาวะเดิม ไม่ให้เกิดความเศร้าโศกเสียใจ พิโรธพินทุ์ขึ้นอีกต่อไป และดับทุกข์ได้เป็น ที่สุด จิตดำรงสภาพปกติไม่หวั่นไหว อยู่ในสภาพสงบ สันติสุขตลอดกาล

1. กายานุปัสสนาสติปัฏฐาน คือตั้งสติให้อยู่กับฐานที่กาย โดยผูกสติลงที่กายด้วย วิธี อุบาย เทคนิค ต่างๆ

- (1) ผูกสติเฝ้าดูลมหายใจ (อานาปานสติ)
- (2) ผูกสติลงที่อริยาบทใหญ่ คือ ยืน เดิน นั่ง นอน (อริยาบทปัพพะ)
- (3) ผูกสติลงที่อริยาบทย่อย เช่น คู้แขน เขยียดขา กิน ดื่ม (สัมปชัญญูปปัพพะ)
- (4) ผูกสติกับการเห็นความโสโครกของกาย (ปฏิกุศลสัญญา กรรมฐาน)
- (5) ผูกสติกับการเห็นส่วนประกอบของร่างกาย (ธาตุ กรรมฐาน) ว่าเป็นของแข็ง (ดิน) เป็นของเหลว (น้ำ) เป็น แก๊ส (ลม) เป็นความร้อน (ไฟ)
- (6) ผูกสติกับการเปลี่ยนแปลงของขากศพในสภาพต่างๆ (นิวสัทธิกา หรือ อสุกกรรมฐาน)

อุบายต่างๆ ที่ใช้กำหนดเหล่านี้ เพื่อเป็นการผูกสติลงที่กายให้ เห็นสภาพของกายตามที่เป็นจริง ให้จิตสงบลง เมื่อจิตสงบลงจะเกิด สมาธิขึ้น

หลวงพ่อดำเนิน จิตตสุโข ผู้ซึ่งประยุตต์อริยาบทปัพพะ (อริยาบท ใหญ่) และสัมปชัญญูปปัพพะ (อริยาบทย่อย) ขึ้นมาเป็น **วิธีการสร้างจิงหะ** ด้วยการผูกสติลงที่จิงหะและความเคลื่อนไหวของมือและแขนที่สร้างขึ้น เป็นวิธีเจริญสติในอริยาบทหนึ่ง ปฏิบัติได้ดังนี้ :

- นั่งพับเพียบ นั่งเขยียดขา นั่งขัดสมาธิ นั่งเก้าอี้ห้อยเท้าอยู่ ก็ได้

- เอามือวางไว้ที่ขาทั้งสองข้าง -- คว้าไว้
- พลิกมือขวาตะแคงขึ้น ทำซ้ำ -- ให้รู้สึก
- ยกมือขวาขึ้น ครึ่งตัว -- ให้รู้สึก -- มั่นหยุดก็ให้รู้สึก
- เอามือขวามาที่สะดือ -- ให้รู้สึกตัว
- พลิกมือซ้ายตะแคงขึ้น -- ให้รู้สึกตัว
- ยกมือซ้ายขึ้นครึ่งตัว -- ให้มีความรู้สึก
- เอามือซ้ายมาที่สะดือ -- ให้รู้สึก
- เลื่อนมือขวาขึ้นหน้าอก -- ให้รู้สึก
- เอามือขวาออกตรงหน้า -- ให้รู้สึก
- ลดมือขวาลงที่ขาขวา ตะแคงไว้ -- ให้รู้สึก
- คว้ามือขวาที่ขาขวา -- ให้รู้สึก
- เลื่อนมือซ้ายขึ้นที่หน้าอก -- ให้มีความรู้สึก
- เอามือซ้ายออกมาตรงข้าง -- ให้มีความรู้สึก
- ลดมือซ้ายลงที่ขาซ้าย ตะแคงไว้ -- ให้มีความรู้สึก
- คว้ามือซ้ายลงที่ขาซ้าย -- ให้รู้สึก
- ทำต่อไปเรื่อยๆ -- ให้รู้สึก

(ดูภาพประกอบ)

วิธีเจริญสติโดยการสร้างจิงหะในอริยาบทหนึ่ง

วิธีนี้ปฏิบัติโดยการลืมตา จึงสามารถนำกลอุบายและหัวใจของการผูกสติด้วยวิธีนี้ผนวกสอดคล้องเข้าไปในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี และสะดวกเพราะตลอดเวลาทั้งวัน คนเราเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา

เดินบ้าง นั่งบ้าง ยกมือ ยกแขนบ้างเหลือบซ้ายแลขวาบ้าง ตลอดทั้งกิน ต้ม พุด กะพริบตา หายใจ ล้วนแล้วแต่เป็นความเคลื่อนไหว และล้วนเป็นจังหวะแฝงอยู่ทั้งสิ้น เมื่อสติมีพลังพอจะสามารถผูกลงกับการเคลื่อนไหวต่างๆ ในกายทุกอย่างได้ในทุกขณะโดยอัตโนมัติ จึงสามารถผูกสติลงที่กายได้ตลอดเวลา

2. เวทนานุปัสสนาสติปัฏฐาน คือการสติเฝ้าดูที่ฐานแห่งความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกายในจิต คือเห็นเวทนาที่เวทนา เห็นซึ่งความสบายและความไม่สบาย ปวดเมื่อยตลอดถึงความปรกติ ไม่ปวดไม่เมื่อย สัมผัส ความสบายของกาย อาทิ ปิติและสุขที่เกิดขึ้นในความรู้สึกขณะปฏิบัติ ซึ่งทางโลกเรียกความสบายการนี้ว่า **สุข** และความไม่สบายกายนี้ว่า **ทุกข์** เห็นความพอใจ ความไม่พอใจ ตลอดถึงความเป็นกลางๆ เฉยๆ

ความสุขและความทุกข์ที่เกิดขึ้นนั้น ต้องอาศัยปัจจัยภายนอก คือ รูป รส กลิ่น เสียง กายสัมผัส หรือ อารมณ์ทางจิตมาหล่อเลี้ยง ผ่านทางอายตนะ 6 คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ หรือไม่ต้องอาศัยสิ่งต่างๆ ดังกล่าวนั้นมาหล่อเลี้ยงหลอกล่อ ด้วยเกิดจากความสงบภายใน ความรู้เท่าทันอารมณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดถึงความสงบสุขจากการปล่อยวางอารมณ์นั้นๆ

ในการปฏิบัติเมื่อผูกสติลงที่กาย เช่น ที่ลมหายใจ กายจะเริ่มสงบ เพราะไม่ได้สูญเสียพลังงานไปโดยเปล่าประโยชน์ ด้วยมีสติคอยตรึงจิตไว้ที่กายกับลมหายใจ หรือกับการเคลื่อนไหว จิตจะเริ่มสงบ เกิดผลพลอยได้คือ เกิดความอิ่มใจหรือปิติ เกิดความพอใจเป็นสุขขึ้นในขณะที่กำลังปฏิบัติอบรมจิต ซึ่งเมื่อชำนาญแล้วจะสามารถทรงปิติและสุขนี้ไว้ในชีวิตประจำวันได้ด้วย ทำงานหรือการใดๆ จะไม่เหน็ดเหนื่อย ไม่เพลีย ไม่เซื่อง แต่จะคล่องตัว สดชื่น สะดวกง่ายดายในทุกอย่างที่เราทำ จึงมีคุณค่าและประโยชน์มากในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ในการปฏิบัติบางวิธี เช่น การสังเกตดูความเคลื่อนไหว สร้างจังหวะตามแนวของหลวงพ่อเทียน จิตตสุโภ อาจข้ามผ่านความรู้สึกเยี่ยงปิติและสุขไปเลย สติตายดูรู้เท่าทันแนบแน่นอยู่กับความเคลื่อนไหวกับจังหวะ และความเปลี่ยนแปลงไม่สุขไม่ทุกข์เป็นกลางๆ จึงอาจข้ามหรือเลยผ่านความรู้สึกแห่งปิติ และสุขขององค์มาจนไปเลย ล่วงไปเข้าถึงสมาธิจิต มีการรวมเป็นหนึ่งของจิต (เอกัคคตา) เลยทีเดียว เป็นอุเบกขาจิต จิตเป็นกลางแต่ยังคงตื่นตัวตื่นใจอยู่เสมอ ลักษณะนี้จะต่างจากอารมณ์อุเบกขาจิตในสมถกรรมฐาน ซึ่งดำรงจิตให้เป็นกลางอยู่ด้วย การถูกกดระงับไว้ด้วยอำนาจของ ฌาน แห่ง อัปนาสมาธิ ประสาทวิญญาณถูกปิดกั้นไม่รับรู้อารมณ์ต่างๆ ที่ผ่านมาจากทวารทั้งหกหมด

การผูกสติลงที่ความรู้สึก (เวทนา) จะทำให้เห็นประสบการณ์กลไกการทำงานในขณะที่กายที่กระทบ (ผัสสะ) กับสิ่งแวดล้อม นั่นคืออายตนะภายนอก 6 ได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียง โสณัฐพะ และใจ และการรับรู้ด้วยวิญญาณ 6 คือ จักขุวิญญาณ โสตวิญาณ ฆานวิญาณ ชิวหาวิญาณ กายวิญาณ และ มโนวิญญาณ

สติจะชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า จิตมีแนวโน้มตอบสนองไปในทางบวก (อภิขมา) ทางลบ (โทมนัส) หรือเป็นกลางๆ (อัพยาภุติ) สามารถปล่อยวางก้าวล่วงพ้น ไม่ถูกปรุงแต่ง ไม่ตกเป็นทาสของความรู้สึกได้เวทนาจึงไม่ทุกข์

3. จิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน เป็นการผูกสติลงที่ฐานแห่งจิต เห็นจิต ให้เห็นจิตใจ ว่ากำลังชอบหรือไม่ชอบ หรือว่าเป็นกลางๆ ไม่ได้ชอบหรือไม่ชอบ (เช่นจิตอยู่หรือไม่อยู่ในความโลภ ความโกรธ ความหลง จิตอยู่หรือไม่อยู่ในความปล่อยวาง จิตอยู่ในอารมณ์เศร้าหรืออารมณ์พึงชาน จิตอยู่หรือไม่อยู่ใน ฌาน จิตอยู่ในลักษณะของอริยบุคคลหรือปุถุชน) ให้เห็นว่าจิตกำลังคิดอะไรไปตามอำนาจความโลภ ความโกรธ หรือความหลงอย่างไร เป็นไปตามความเป็นจริงหรือไม่ หรือคิดตามแนวความคิดของตนเพื่อตอบสนองความต้องการของตน โดยไม่คำนึงถึงข้อมูลความจริงที่กำลังประสพอยู่ในขณะนั้นๆ

ดังนั้นความคิดปรุงแต่ง (สังขาร) จึงมีบทบาทอย่างมากในชีวิตประจำวัน ทันทีที่เราประสพกับเหตุการณ์ต่างๆ เราก็ด่วนตัดสินใจทันทีแล้วว่าเราชอบหรือไม่ชอบ แม้กระทั่งรักหรือเกลียดขึ้นมาทันที เกิดความรู้สึกด้านบวกหรือด้านลบขึ้นมาโดยฉับพลัน ความรู้สึกกลางๆ เฉยๆ นั้นแทบจะหาได้ยาก ทั้งนี้ทั้งนั้นเป็นเพราะไม่เห็นความคิดของตนเองนั่นเอง ความคิดในลักษณะลึกลับคิดไปตามมุมบวกหรือลบ และความคิดในทางมุมลบหรือโกรธ ตลอดถึงความคิดที่ไม่บวกไม่ลบ แต่เป็นไปตามลักษณะหลงมกมายในอัตตาตัวตนมาเป็นตัวนำลากจูงจิต ทำหน้าที่แทนจิต ไม่เปิดโอกาสให้จิตทำหน้าที่ของมัน ไม่ให้จิตได้เห็นความจริงโดยแท้จริงความคิดพาเข้าป่าเข้าพง คิดไปต่างๆ นานา หรือที่เรียกว่าไหลลอย เพราะขาดสติควบคุมจิตหรือคอยเฝ้าดูจิต จิตเข้าไปสวดยอยู่ในความคิด ความคิดจึงกลับเป็นตัวนำทำหน้าที่แทนธาตุแท้ของจิต หรือ **จิตบริสุทธิ**

การเฝ้าดูจิตจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้จิตหรือตัวมันเองอย่างแจ่มแจ้งนั้น คือ **ผูกสติลงที่จิต** มีสติคอยเฝ้าดูจิตให้เห็นความคิด ไม่ปล่อยให้ความลึกลับลางจูงนำไปหลงอยู่ในความคิด

ผู้ที่ได้ฝึกสติมาพอสมควร มีความชำนาญในการเฝ้าดู ตามดูรู้ทันจิตอยู่บ้างแล้วก็สามารถผูกสติลงที่จิตได้เลย โดยไม่จำเป็นต้องเริ่มผูกสติลงที่กายและเวทนา แต่มุ่งดูจิตโดยตรงเลย เฝ้าดูความคิดหรืออาการของจิตเลย ให้เห็นว่าจิตกำลังคิดทำอะไรอยู่เห็นจิตขณะที่กำลังเกิดความคิดขึ้น

หลวงพ่อเทียน จิตตสุโภ ท่านสอนให้กำหนดความรู้สึกหรือสติให้อยู่กับกายและความเคลื่อนไหวของกายภายนอกไว้ประมาณ 3 ส่วน (30%) ส่วนอีก 7 ส่วน (70%) ให้คอยเฝ้าดูภายในที่จิต ดูความคิดพร้อมกันไปด้วย คือมีการผูกสติกับการเคลื่อนไหวของกาย ซึ่งเป็นอาการหาบเห็นได้ง่ายและดำเนินเป็นไปอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน (หรืออาจใช้การเฝ้าดูลมหายใจ ซึ่งเป็นอาการที่ละเอียดกว่า ดังนั้นจะจับได้ยากกว่าและอาจไม่แนบแน่นอยู่ตลอดเวลาเยี่ยงการเคลื่อนไหวของกาย เช่น การเดิน จกรม เป็นต้น)

การผูกสติเฝ้าดูจิตหรือความคิด ซึ่งเป็นอาการละเอียดอ่อนเห็นได้ยากโดยโดยเฉพาะแก่ผู้ที่ไม่เคยฝึกอบรมจิตมาก่อน แต่เมื่อฝึกดูจิตเช่นนี้ไปเรื่อยๆ ความรู้สึกตัวหรือสติจะคอยจับดูอาการต่างๆ ทั้งทางกายและทางจิตตลอดเวลาโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องบังคับมีความคล่องตัว มีความชำนาญในการผูกสติในชีวิตประจำวัน เห็นจิต เห็นความคิดรู้เท่าทันความคิด ไม่ปล่อยให้ความคิดนำพาไปตามอารมณ์ โลภ โกรธ หลง หรือ

ปล่อยไปตามยถากรรมอีกต่อไป แต่กลับมาเป็นผู้ควบคุมความคิด ขจัด
อารมณ์โลก โกรธ หลงไม่ให้ซ่อนมาด้วยความคิด ยังผลให้เป็นผู้ควบคุม
ชะตากรรมของตนเอง เพราะสติและความรู้สึกตัวผู้ลงที่จิตตลอดเวลา
ทุกขณะจิตที่เกิดขึ้นนั้นคือสติอยู่กับปัจจุบันตลอดเวลา การทำ การพูด
การคิด จะถูกต้องหรือผิดพลาดน้อย จึงมีปัจจุบันที่อยู่ตลอดเวลา

นี่แหละเป็นวิธีผู้สติให้เกิดขึ้นได้ง่ายและต่อเนื่องเป็นลูกโซ่
ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทั้งวัน ตลอด 24 ชั่วโมง เพียงเริ่มด้วยการสร้าง
ความรู้สึกตัว ซึ่งคือ สติ นั้นเองผู้ลงที่การเคลื่อนไหวทั้งทางกายและ
ทางจิต จึงเป็นที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่งที่ความรู้สึกตัวง่าย เช่นเดียวกับที่
เรารู้สึกเวลา กำมือ แบมือหรือคลั่งนิวซึ่งเป็นความรู้สึกตัวอย่างพื้นฐาน
ของทุกคน แต่เรามองข้ามไม่เห็นความสำคัญแล้วถูกลืมไปนี้ เมื่อกลับมา
สร้างปลุกความรู้สึกใหม่ นั่นคือผู้สติลงที่กายและจิตจะทำให้สามารถ
เห็นจิตซึ่งมีธรรมชาติละเอียดอ่อนท่องเที่ยวไปไกลรักษาได้ยากให้เสื่อมลง
อยู่ในบังคับบัญชาของเราตลอดไปได้ไม่ต้องตกเป็นทาสของความคิดอีก
ต่อไป เพราะมีสติเห็นจิตอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน เห็นความคิดขณะที่เกิดขึ้น
อยู่ตลอดเวลา ความลึกลับจะขาดหรือสั่นลง ความทุกข์จะน้อยลงหรือ
หมดไป

4. ธรรมานุปัสสนาสติปัฏฐาน เป็นการอบรมจิต ผู้สติลงที่
ฐานแห่งธรรม เห็นธรรมที่ธรรมหรือความจริงที่กำลังเกิดขึ้นภายในจิต
และอารมณ์ต่างๆ ที่ผ่านมาในจิตให้เห็นอารมณ์พื้นฐานของจิตว่า กำลัง
อยู่ในอารมณ์โลก โกรธ หรือ หลง ที่ชักนำจิตให้คิดไปในมุมบวก คือชอบ
รัก และมุมลบ คือไม่ชอบ ชัง หรือเป็นกลางๆ ไม่ชอบ ไม่ชังว่าเกิดขึ้น
ตั้งอยู่ดับไปอย่างไร

สติที่ผู้ลงที่ธรรม จะทำให้เห็นธรรม ความจริงต่างๆ ที่นอนเนื่อง
อยู่ในจิต ทั้งในทางลบหรือที่ไม่ดี เช่น **นิเวรณ 5** (กามฉันทะ, พยาบาท,
ถีนมิทธะ – ความง่วงเหงาหาวนอน, อุทธัจจกุกกุกจะ – ความฟุ้งซ่าน
รำคาญ, และวิจิกิจฉา – ความลังเลใจ) ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเจริญสติให้
ก้าวหน้า หรือในทางบวกหรือที่ดี เช่น **โพธิปักขิยธรรม 37** ธรรมอันเป็น
ฝึกฝายแก้กุลการตรัสรู้ เป็นคุณเครื่องให้บรรลุธรรม ตลอดถึงเห็นซึ่ง
โพชฌงค์ 7, อริยสัจ 4 และปฏิจกสมุปปาท ความเกี่ยวเนื่องเป็นเหตุ
เป็นผลต่อกันให้เห็นว่ากิเลส ตัณหา อุปาทาน กรรม เกิดขึ้นได้อย่างไร
ผ่านทางขั้น 5 ด้วยเกิด **อุปาทานขั้น** ความยึดมั่นในตัวตนเป็นรากฐาน
ผ่านทางอวัชวาทารทั้ง 6 คือ อายตนะ 6 ทางตา หู จมูก ลิ้น กายสัมผัส
และใจนึกคิด เป็นต้น อันหมายถึง จักขุ โสตะ ชานา ชิวหา กาย ใจ (อายตนะ
ภายใน) ซึ่งเป็นเครื่องติดต่อกับอายตนะภายนอก (รูป เสียง กลิ่น รส
โผฏฐัพพะหรือสิ่งที่มาถูกต้องกายและธรรมารมณ์) มีการสัมผัสแบบนั้น
รู้เห็น เป็นมีในขณะนั้นเป็น **ปรมัตถธรรม** (ความจริงอันเป็นที่สุด)
กำลังเห็น กำลังเป็น กำลังมีต่อทุกสิ่งในสภาพพื้นฐานที่แท้จริง (สภาวะ)
หากจิตมีการรู้เห็น เป็นมีด้วยสติหรือความรู้สึกตัว โดยรู้ชื่อๆ รู้ล้วนๆ
โดยไม่เข้าไปรู้โดยเฉพาะสิ่งเข้า หรือรู้โดยไม่รู้อะไรเลย รู้โดยไม่ล่าเอียง
ไม่มีสัญญาเจตนา (unbiased perception) หรือรู้โดยไม่ตัดสินอะไรลงไป
จิตก็อาจจะล่วงรู้ความจริงตามที่เห็นจริงได้ เห็น**ไตรลักษณ์** หรือ **สามัญ
ลักษณ์** เห็นอาการความเปลี่ยนแปลงในทุกสิ่งว่าทุกอย่างเป็นเพียงความ
เคลื่อนไหวความสั่นสะเทือน เป็นไปตามกฎธรรมชาติแห่ง **อนิจจัง ทุกขัง**

อนัตตา ไร้ตัวตน หาตัวตนที่แท้จริงไม่ได้

ในสภาพพื้นฐานที่แท้จริง (สภาวะ) มีเพียงขั้น 5 ล้วนๆ ได้แก่
รูป คือกาย **เวทนา** คือ ความรู้สึกล้วนๆ **สัญญา** คือ ความหมายรู้จำไว้ที่
บริสุทธิ **สังขาร** คือ แรงกระตุ้นหรือแรงผลักดัน ประแต่งที่เป็นกลางๆ
(3 ตัวนี้คือ เวทนา สัญญา สังขารรวมเรียกว่า เจตสิก คือ อาการของจิต)
และ **วิญญาณ** หรือ จิตที่บริสุทธิไม่มีอุปาทานยึดมั่นในความเป็นตัวตน
(อัตตา) ใดๆ ทั้งสิ้น เวทนาจะไม่ทุกข์ สัญญาจะไม่ทุกข์ สังขารจะไม่ทุกข์
วิญญาณจะไม่ทุกข์ จะมีแต่ **ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน** เป็นผู้รู้เท่าทันความคิด
เท่าทันอารมณ์ เห็นสัมผัสแต่ความจริงตามที่เป็นอย่างจริง (วิปัสสนา) เป็นผู้ตื่น
จากความหลงในตัวตน (อัตตา) ตื่นจากความจริงตามที่เป็นอย่างจริง (วิปัสสนา)
เป็นผู้ตื่นจากความหลงในตัวตน (อัตตา) ตื่นจากความหลงไหลม่งาย
ในอุปาทานความยึดมั่นถือมั่น ตื่นเพราะเห็นจิตใจของตนเอง เห็น **พุทธ
ภาวะ** (หรือ**หนอพุทธะ**) ซึ่งมีอยู่แล้วในทุกคน ไม่จำกัดเพศ วัย เชื้อชาติ
ชั้น วรรณะ การงาน ตำแหน่ง อาชีพ รู้ไม่รู้หนังสือ ภายในตนเองอย่าง
แจ่มชัดสมบูรณ์ เป็น ผู้เบิกบาน เพราะจิตคืนสู่สภาพปกติ ไม่ต้องดิ้นรน
ไปกับไฟระเคะ ไฟโทสะ ไฟโมหะอีกต่อไป ตั้งอยู่ใน**นิพพาน** ความดับเย็น
ปราศจากมานะทิฏฐิ เป็นความดับแห่งอวิชชา คือความไม่รู้ความจริง
มีแต่ **สติปัญญา** ล้วนๆ เท่านั้นที่ดำรงอยู่ในจิต คอยรักษาจิตให้เป็นปกติ
ตลอดเวลา จิตไม่เศร้าหมอง มีแต่สุขบรมสุข วิมุตติสุข **จิต เจตสิก รูป
นิพพาน** ทั้ง 4 อย่างนี้จึงรวมเรียกว่า **ปรมัตถธรรม** เป็นธรรมความจริง
อย่างยั่งยืนในชีวิตรู้ (ปริยัติ) อบรมจิตให้เห็น (ปฏิบัติ) และสัมผัส
แบบนั้น ล่วงรู้ (ปฏิเวธ) เป็นหน้าที่ของมนุษย์ทุกคนที่พึงทำความเข้าใจ
สัมผัส ไม่ปล่อยให้ชีวิตนี้ให้ล่องลอยไปโดยเปล่าประโยชน์

ความคิดที่เกิดขึ้นกับจิต เป็นการเคลื่อนไหว เป็นการกระเพื่อม
หวั่นไหวของจิต เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดขึ้นที่จิต (สังขาร) น้อมนำให้คนเรา
ทำเราทำอะไรต่างๆ นานาตามอำนาจของความโลภ ความโกรธ ความ
หลงที่แผ่มาด้วยความคิด (ลัทธิ) สร้างโลกแห่งจินตนาการของตนขึ้นมา
เสมือนภาพลวงดั่งกับจริงหรือ **อุปาทานขั้น** ทำให้คนทำชั่วหรือทำดี
ต่างกันไป เกิดกรรมจำแนกสัตว์บุคคลต่างๆ กันขึ้น

พระพุทธรเจ้าทั้งหลายจึงสอนให้ **ทำใจให้ผ่องแผ้ว** ให้เห็นจิตใจ
เห็นความคิดของตนเอง ด้วยการมีสติ มีความรู้สึกตัวให้ละชั่วและทำดี
แม้กระทั่งให้ก้าวล่วงพ้นความหลงติดในชั่วและดี นำไปสู่ความเป็น **พุทธะ**
คือ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน เป็น ผู้รู้ เท่าทันจิตและความคิด ผู้ตื่น จากความ
หลงไหลในอัตตาตัวตนและของตน ไม่ม่งายด้วยความไม่รู้ความจริง
(อวิชชา) มีแต่สติปัญญาอยู่กับจิต พินิจจิตตลอดเวลา เป็น**ผู้เบิกบาน**
ด้วยความเป็นปกติของจิต ด้วย **อุเบกขาจิต** ที่เป็นกลางไม่หวั่นไหว
รุ่มร้อน มีแต่ความสงบ สันติสุข อิ่มเอิบเบิกบานภายในจิตในกายของ
บุคคลนั้นๆ

เอกสารประกอบการเขียน

1. หลวงพ่อเทียน จิตตสุโก. 2541. “ความรู้สึกตัว” ธรรม
เทศนาของหลวงพ่อเทียน จิตตสุโก
2. น.พ.คงศักดิ์ ต้นไฟจิตร .2543 “สติ...กุศลใจในชีวิต”
3. หลวงพ่อวิโมกข์ (มณีโน. “ภาวนาเข้าสู่ผู้รู้ภายใน (16)”
ใน CD – R

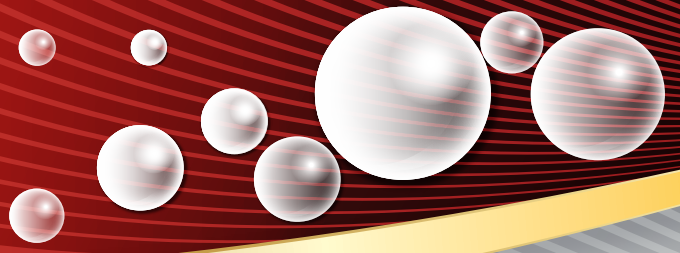

ปุ๋ยไชนมุก

ตราเรือใบไชนมุก

NEW

มีหลายซีรีส์

หลายสูตร ตามความเหมาะสม

เม็ดสีเหลือง

ปุ๋ยไชนมุกโนวา

เม็ดสีฟ้า

ปุ๋ยไชนมุกบลู

ขาวคาดแดง

ปุ๋ยไชนมุก

ปุ๋ยซิลิเฟต

ปุ๋ยไชนมุกเอส

ผลิตภัณฑ์คุณภาพจากเครือประวิทย์กรุป

ใช้น้อย งามทน ผลดก

บริษัท ไอโธไทย จำกัด

กนกรัตน์ ลิทธิพจน์

ประชุมเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรม

กาแฟในอาเซียน ครั้งที่ 1

ทำไมจึงต้องจัดประชุม?

ทำไมต้องเป็นเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟในอาเซียน ครั้งที่ 1?

หลายท่านคงจะมีคำถามเกิดขึ้นในใจว่าทำไมและทำไม ชาวสารสมาคมพืชสวนฯ 2 ฉบับก่อนหน้านี้ ได้นำเสนอเรื่อง ย้อนรอยประวัติศาสตร์กาแฟโลก และ กาแฟ... จากเกษตรสู่อุตสาหกรรม ซึ่งทำให้ทราบถึงความเป็นมาแหล่งกำเนิด กาแฟในยุโรป อเมริกา ละตินอเมริกา และ เอเชีย จนกระทั่งกาแฟสู่ประเทศไทย มีบันทึกว่าปลูกมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา แต่นิยมปลูกและรู้จักมากขึ้นในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่รัชกาลที่ 3 และรู้จักมากยิ่งขึ้นในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 โดยได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมเยียนราษฎรในจังหวัดภาคเหนือ และมีกระแสรับสั่งให้เกษตรกรปลูกกาแฟทดแทนฝิ่น ซึ่งโครงการหลวงภาคเหนือร่วมกับกรมวิชาการเกษตรได้ดำเนินการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาพันธุ์กาแฟ และเทคโนโลยีต่างๆ ส่งเสริมแนะนำให้เกษตรกรซึ่งอยู่บนดอยปลูกกาแฟ ปัจจุบันผลผลิตและคุณภาพเป็นที่ยอมรับของทั่วโลก และที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคือ กาแฟดอยช้าง อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ในปี 2559 รายงานว่าพื้นที่ให้ผลผลิตกาแฟมี 254,947 ไร่ และปริมาณผลผลิต 30,579 ตัน ซึ่งเป็นแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ความต้องการกาแฟกลับมีมากขึ้นจะเห็นร้านกาแฟมีอยู่ทุกหนแห่ง ในจังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะในเขตอำเภอเมืองมีมากกว่า 100 ร้าน หากทั้งจังหวัดเกือบจะ 200 ร้าน เพราะปัจจุบันกาแฟเป็นที่นิยมของผู้บริโภคในยุคของคนรุ่นใหม่ สังเกตดูในปั๊มน้ำมันทุกแห่งจะมีร้านกาแฟหลากหลายรูปแบบ แต่ที่ได้รับความนิยมมาก เช่น บีม ปตท. จะมีร้านอเมซอน บีมบางจาก มีร้านอินทนิล และภายในร้านเซเว่นอีเลฟเว่น ก็จะมีเครื่องขายกาแฟสดให้ลูกค้าบริการตนเอง

จะเห็นว่ากาแฟเป็นพืชและสินค้าที่สำคัญในเชิงธุรกิจมีมูลค่านำเข้ามากมาย แต่การส่งออกค่อนข้างต่ำ ผลผลิตก็ไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคในประเทศ ทำอย่างไรจะให้กาแฟเป็นพืชที่มีความสำคัญ

เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคภายในประเทศได้อย่างยั่งยืนตลอดไป สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของกาแฟ ศักยภาพการผลิตของไทย และแนวโน้มความต้องการของตลาดในอาเซียนและของโลก ประกอบกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดทำยุทธศาสตร์กาแฟขึ้นมาแล้ว และมีหลายหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนของไทยที่เกี่ยวข้องกับกาแฟเป็นจำนวนมาก แต่ยังไม่เคยได้พูดคุยกันถึงความร่วมมือที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดังกล่าวให้บรรลุเป้าหมาย

สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกหลายหน่วยงานเห็นควรว่าจะจัดงานเกี่ยวกับกาแฟ (ASEAN COFFEE FEST 2019) และจัดประชุมการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟในอาเซียน ครั้งที่ 1 (1st Asean coffee Industry Development Conference) ขึ้นดังกล่าว

ความสำคัญของกาแฟ

กาแฟ เป็นสินค้าที่มีมูลค่าการค้าขายสูงเป็นอันดับที่สองของโลก รองจากปิโตรเลียม และมีการเติบโตของตลาดอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานกว่า 80 ปี โดยการบริโภคกาแฟของประชากรโลกที่เติบโตเฉลี่ยปีละ 1.2% ทั้งนี้ จากข้อมูลของ International Coffee Organization – ICO ระบุว่า ปีเพาะปลูก 2015 ผลผลิตกาแฟของโลกสูงถึง 9 ล้านเมตริกตัน จากการเพาะปลูกใน 70 ประเทศ ส่งผลให้อุตสาหกรรมกาแฟสร้างเสริมอาชีพและรายได้ให้แก่ประชากรกว่า 25 ล้านคนทั่วโลก โดยเฉพาะเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟในทวีปแอฟริกา ละตินอเมริกา อเมริกาใต้ และกลุ่มประเทศอาเซียน

เมื่อพิจารณาถึงศักยภาพของอาเซียนในการพัฒนาธุรกิจกาแฟพบว่าแม้อาเซียนจะเป็นอนุภูมิภาคในทวีปเอเชียที่มีสมาชิกอยู่เพียง 10 ประเทศ แต่อาเซียนมีศักยภาพสูงทั้งในการผลิตและส่งออกรวมถึงบริโภคกาแฟมากที่สุดภูมิภาคหนึ่งของโลก

ด้านการผลิต จากข้อมูล International Coffee Organization – ICO (ค.ศ.2013) ได้ระบุว่า ประเทศผู้ผลิตกาแฟสูงสุดของโลก 5 อันดับแรก ได้แก่ 1. บราซิล 2. เวียดนาม 3. โคลัมเบีย 4. อินโดนีเซีย และ

5. เอธิโอเปีย ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีประเทศในภูมิภาคอาเซียนรวมอยู่ด้วยถึง 2 ประเทศ คือ เวียดนาม (อันดับที่ 2) และอินโดนีเซีย (อันดับที่ 4) ทั้งนี้ ตามข้อมูลของคณะกรรมการพืชสวน กรมวิชาการเกษตร ยังระบุว่า เวียดนามเป็นประเทศผู้ผลิตกาแฟพันธุ์โรบัสต้าเป็นอันดับที่ 1 ของโลก ส่วนประเทศไทยมีการเติบโตของการส่งออกเมล็ดกาแฟ และกาแฟสำเร็จรูปเพิ่มขึ้น 1.66% ต่อปี ในช่วงปี 2553-2558

ด้านการบริโภค จากรายงานของ Euromonitor.com พบว่ามีถึง 4 ประเทศในอาเซียนที่ติดอันดับการบริโภคกาแฟโดยเฉลี่ยมากที่สุด ใน 50 อันดับแรกของโลก ได้แก่ สิงคโปร์ (อันดับที่ 36) ไทย (อันดับที่ 41) มาเลเซีย (อันดับที่ 45) และฟิลิปปินส์ (อันดับที่ 49) นอกจากนี้ ภูมิภาคอาเซียนยังมียุทธศาสตร์ที่ดีในการประกอบธุรกิจกาแฟจากความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้ประเทศอื่น ๆ ในเอเชีย ซึ่งเป็นตลาดกาแฟขนาดใหญ่ เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และเขตปกครองพิเศษฮ่องกง สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยเฉพาะประเทศญี่ปุ่น ซึ่งนำเข้ากาแฟมากที่สุดเป็นอันดับที่ 3 ของโลก และมีการเติบโตของตลาดนำเข้าเฉลี่ย 3.5% ต่อปี รองจากสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา

ด้านความร่วมมือในอาเซียน พบว่ามีการสร้างเครือข่ายภายใต้สมาคมกาแฟอาเซียน (ASEAN Coffee Federation – ACF) ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2554 ที่ประเทศสิงคโปร์ และปัจจุบันประเทศไทยมีบทบาทสำคัญใน ACF จากการที่ **นายมีชัย อมรพัฒนกุล นายกสมาคมบาร์istas ไทย** ได้ดำรงตำแหน่งรองประธาน ACF ทั้งนี้ ACF มีคณะกรรมการบริหาร และสมาชิกจากองค์กรผู้ผลิต และผู้บริโภคที่เป็นสมาชิกอาเซียนทุกประเทศ โดยมีการจัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมกาแฟทุกภาคส่วน เพิ่มมาตรฐานอุตสาหกรรมกาแฟของภูมิภาคให้เต็มศักยภาพผ่านการให้ความรู้และส่งเสริมผู้ผลิตกาแฟให้สามารถยกระดับธุรกิจกาแฟทั้งด้านมาตรฐานสากลและคุณภาพการรับรองคุณภาพของกาแฟพิเศษในอาเซียน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ผลิตกาแฟ รวมถึงการให้ข้อมูลแก่ผู้บริโภคเพื่อส่งเสริมการบริโภคกาแฟที่มีคุณภาพ

สำหรับ **ประเทศไทย** ภาครัฐได้ให้การสนับสนุนธุรกิจกาแฟผ่าน “ยุทธศาสตร์กาแฟปี 2560-2564” โดยกำหนดวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทย “เป็นผู้นำการผลิตและการค้ากาแฟคุณภาพในภูมิภาคอาเซียนก้าวไกลสู่ตลาดโลกภายใต้ภาพลักษณ์กาแฟไทย” โดยเน้นการสร้างให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้ากาแฟในอาเซียน การเพิ่มผลผลิตกาแฟในประเทศอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดต้นทุนการผลิตและไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม การสร้างและพัฒนาเครือข่ายระหว่างกลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ รวมถึงการยกระดับคุณภาพและภาพลักษณ์ของกาแฟไทยสู่มาตรฐานสากล

ทั้งนี้ “ยุทธศาสตร์กาแฟ ปี 2560 – 2564” มีเป้าหมายสำคัญที่จะต้องบรรลุในปี 2564 ได้แก่

- (1) รักษาผลผลิตกาแฟภายใต้การผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่า 30,000 ตัน/ปี
- (2) เพิ่มผลผลิตให้มากกว่า 250 กิโลกรัม/ไร่ ในสวนเดี่ยว และ

มากกว่า 150 กิโลกรัม/ไร่ ในสวนผสมผสาน

- (3) ลดต้นทุนการผลิตของเกษตรกรอย่างน้อย 10%

- (4) เพิ่มมูลค่าการค้ากาแฟอย่างน้อย 10%

การขับเคลื่อน “ยุทธศาสตร์ กาแฟ ปี 2560-2564” ไปสู่การปฏิบัตินั้น มีองค์กรหลักในการขับเคลื่อนได้แก่ (1) คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ในการกำหนดนโยบายการพัฒนากาแฟอย่างเป็นระบบ (2) คณะอนุกรรมการพืชสวนและคณะทำงานพืชกาแฟ กรมวิชาการเกษตร ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กาแฟ กำกับ ดูแล และติดตามการดำเนินแผนงานโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์กาแฟให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ “ยุทธศาสตร์กาแฟ ปี 2560-2564” ยังได้กำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งภาครัฐ มูลนิธิโครงการหลวง สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน เพื่อดำเนินงานภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ดังกล่าว ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กรมพัฒนาที่ดิน สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา มูลนิธิโครงการหลวง สถาบันการศึกษาและภาคเอกชน เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมยังได้จัดทำโครงการพัฒนากลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับกาแฟของภาคเหนือตอนบนในลักษณะของ “คลัสเตอร์ (Cluster)” ของภาครัฐ อันเป็นการเพิ่ม

ขีดความสามารถทางการแข่งขันและการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศ โดยเน้นการกระตุ้นจิตสำนึกให้เกิดการรวมกลุ่ม (Promotion and Mobilization) ในภูมิภาคดังกล่าวของประเทศไทย

การประชุมระดับอาเซียน

การประชุมการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟในอาเซียนครั้งนี้ นอกจากจะเป็นการพัฒนาความร่วมมือทั้งเชิงนโยบายและวิชาการระหว่างภาครัฐ สถาบันการศึกษาและภาคเอกชน ในอาเซียนแล้วยังเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจด้านการพัฒนาโอกาสในธุรกิจกาแฟให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกาแฟในทุกภาคส่วนของไทย ภายใต้บริบทของอาเซียนและการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมในปัจจุบัน เช่น ภาวะโลกร้อนที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตกาแฟ การเปลี่ยนแปลงทางนโยบายการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ เป็นต้น ทั้งยังเป็นโอกาสอันดีในการประชาสัมพันธ์ “ยุทธศาสตร์กาแฟปี 2560 – 2564” ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้เป็นที่รับทราบกันอย่างกว้างขวาง อันจะส่งผลถึงความเข้าใจและความร่วมมือจากทุกฝ่ายต่อไป

จากสถานการณ์ดังกล่าว ผู้เกี่ยวข้องกับกาแฟหลายฝ่าย อาทิ สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดเชียงใหม่ สมาพันธ์กาแฟอาเซียน มูลนิธิโครงการหลวง สมาคมบาร์ิสต้าไทย สมาคมกาแฟไทย สมาคมกาแฟและชาไทย มูลนิธิชาวสวนกาแฟ และ บริษัท เอ็น.ซี.ซี แมนเนจเม้นท์ แอนด์ ดิเวลลอปเม้นท์ จำกัด จึงพิจารณาเห็นพ้องกันว่า สมควรจัดให้มีการ**การประชุมการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟในอาเซียนครั้งที่ 1 (1th ASEAN Coffee Industry Development Conference)** ขึ้นในประเทศไทย ในปี 2562 โดยเลือกจังหวัดในภาคเหนือตอนบนที่มีความพร้อมทั้งสถานที่จัดประชุม และสถานที่ศึกษาดูงานเป็นสถานที่จัดการประชุมดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการประชุม

เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อน “ยุทธศาสตร์กาแฟ ปี 2560 – 2564” ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้บรรลุเป้าหมายของการ “เป็นผู้นำการผลิตและการค้ากาแฟคุณภาพในภูมิภาคอาเซียน ก้าวไกลสู่ตลาดโลกภายใต้ภาพลักษณ์กาแฟไทย” ภายในปี 2564 โดยการสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านการพัฒนาโอกาสในธุรกิจกาแฟ

ภายใต้บริบทของอาเซียนให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกาแฟของประเทศไทยในทุกภาคส่วน โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและแปรรูปกาแฟ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และเกษตรกรเพื่อวิเคราะห์แนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟอย่างรอบด้าน โดยครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ เผยแพร่นวัตกรรมและองค์ความรู้ที่ทันสมัยเพื่อการเพิ่มมูลค่าและผลผลิตกาแฟของประเทศไทยอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการยกระดับคุณภาพและภาพลักษณ์ของกาแฟไทยสู่มาตรฐานสากล ตลอดจนเพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจกาแฟของประเทศไทยตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำบนเวทีวิชาการระดับอาเซียนอีกด้วย โดยมีแนวคิดของการจัดประชุม **Coffee Industry Sustainability in ASEAN ความยั่งยืนทางธุรกิจของอุตสาหกรรมกาแฟในอาเซียน** การประชุมจะจัดระหว่างวันที่ 14-17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2562 ณ ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติเฉลิมพระเกียรติ 7 รอบ พระชนมพรรษา จังหวัดเชียงใหม่

กิจกรรมในการประชุมครั้งนี้ ประกอบด้วย

การประชุมวิชาการ ภายใต้หัวข้อต่างๆ คือ สภาพแวดล้อม การปลูกการผลิตกาแฟในอาเซียน เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มผลผลิตและคุณภาพกาแฟ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ความต้องการของผู้บริโภคตลอดจนการค้าการตลาดกาแฟในอาเซียนและของโลกสู่ความยั่งยืนในการเชื่อมโยงธุรกิจกาแฟต่อไปในอนาคต โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านกาแฟที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและภูมิภาคเชิญผู้แทนประเทศสมาชิกอาเซียนที่น่าสนใจของวงการกาแฟมาร่วมบรรยายพร้อมแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์กับผู้เข้าร่วมประชุมและการประชุมได้เชิญผู้บริหารจากหน่วยงานภาครัฐ อาทิเช่น ศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ศักดิ์ อังกลีสิทธิ์ ภาคเอกชนได้แก่ Mr.Surip Mawardi จากบริษัท สตาร์บคส์ เอเชียแปซิฟิก Mr.Wouter de Smet จากบริษัทเนสท์เล่และผู้ทรงคุณวุฒิอีกหลายท่านจากหลายสมาคม

นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอผลงานวิชาการทั้งภาคบรรยายและภาคโปสเตอร์ จากนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ส่วนการศึกษาดูงานจำนวน 1 วัน จะนำไปเยี่ยมชมโครงการส่งเสริมการปลูกกาแฟในโครงการพระราชดำริ โครงการหลวงดอยอินทนนท์ และป่าเมี่ยง - ดินตก หมู่บ้านแม่กำปอง และโรงงานผลิตกาแฟที่สำคัญในภาคเหนือของประเทศไทย บริษัทพานาคอฟฟี่ จำกัด และศูนย์เรียนรู้วิถี คอฟฟี่

เป็นต้น

นิทรรศการ นิทรรศการภาครัฐจะเป็นการแสดงนิทรรศการวิชาการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร มูลนิธิโครงการหลวง มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง และสมาคมต่างๆ เป็นต้น โดยจะแสดงนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชการที่ 9 ในพระราชดำริที่เกี่ยวกับกาแฟให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ ยุทธศาสตร์กาแฟปี พ.ศ. 2560-2564 แสดงผลงานวิจัยของกาแฟ การสนับสนุนเกษตรกรในการพัฒนาอัตลักษณ์กาแฟไทย เป็นต้น ภายในงานจะมีการให้ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจกาแฟในอาเซียน แสดงสินค้าภาคธุรกิจกาแฟของไทย และการแสดงนิทรรศการของประเทศกลุ่มอาเซียนในเรื่องกาแฟ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความร่วมมือทางธุรกิจด้านกาแฟในอาเซียนต่อไปในอนาคต

การแข่งขันการประกวดเมล็ดกาแฟ การประกวดสุดยอดเมล็ดกาแฟไทย เพื่อหาเมล็ดกาแฟไทยที่มีคุณภาพดีตั้งแต่ต้นทางในการปลูกกาแฟ รวมถึงรสชาติของกาแฟจนได้เป็นเมล็ดกาแฟไทยเกรดพิเศษ เพื่อรณรงค์และส่งเสริมเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟให้ตระหนักถึงความสำคัญของการปลูกกาแฟให้ได้ผลผลิตกาแฟอย่างมีคุณภาพ เพื่อแสดงอัตลักษณ์กาแฟของไทยและเพื่อส่งเสริมเมล็ดกาแฟไทยให้มีการพัฒนามาตรฐานคุณภาพ เพื่อเพิ่มมูลค่าและประชาสัมพันธ์อัตลักษณ์ของกาแฟไทยสู่สากล ซึ่งผู้ส่งเมล็ดกาแฟเข้าประกวดจะต้องเป็นเกษตรกรหรือกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์/วิสาหกิจชุมชน ซึ่งมีกระบวนการแปรรูปกาแฟด้วยตัวเอง เมื่อคณะกรรมการจัดประกวดได้วางกฎกติกาและแจ้งประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ส่งเมล็ดเข้าประกวด ปรากฏว่ามีผู้ส่งเมล็ดกาแฟเข้าร่วมประกวดจำนวน 63 ราย 72 ตัวอย่าง เมื่อสิ้นสุดการรับเมล็ดกาแฟ ในวันที่ 15 มิถุนายน 2561 จากนั้นคณะกรรมการได้ดำเนินการคัดเลือกเมล็ดกาแฟตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดในการตรวจสอบคุณภาพเมล็ด ซึ่งคัดเลือกได้จำนวน 32 ตัวอย่าง เพื่อนำไปคั่วและชิมรสชาติ ในระหว่างวันที่ 16-19 กรกฎาคม 2561 ณ ศูนย์การเรียนรู้ฮิลล์คอฟฟี่ โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีประสบการณ์และมีใบรับรองจาก International July Cup of Excellence (CEO) มีดังต่อไปนี้

Mr.Chen Hsiao Shieh, จากไต้หวัน ทำหน้าที่ประธานกรรมการตัดสิน, **Mr.Jose Gerardo Diaz Martinez** จากประเทศ El Salvador, **คุณสุเชาว์ ถาวรวงศ์** จากสมาคมกาแฟพิเศษไทย, **คุณไกรสิทธิ์ พุสุพรรณ** จากสมาคมกาแฟอะราบิก้าไทยภาคเหนือ, **คุณณมล ทักษะอุดม** จากสมาคมกาแฟและชาไทย, **ดร.โกเมศ สัตยาวุธ** จากกรมวิชาการเกษตร และเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2561 คณะกรรมการได้สรุปผลการประเมินรสชาติ ซึ่งมีเมล็ดกาแฟผ่านเกณฑ์คะแนนที่ 82 คะแนนขึ้นไป 11 ตัวอย่าง เมล็ดที่ชนะเลิศเป็นของ **นางสาวบงกชชญา ไชยพรม** เกษตรกรในอำเภอมวกเหล็ก จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะได้รับรางวัลถ้วยพระราชทานของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ส่วนการจัดประกวด Latte Art และ Brewers Cup Championship 2019 จะมีการแข่งขันในช่วงของการจัดงานวันที่ 14-17

กุมภาพันธ์ 2562 ต่อไป

การจัดงานกาแฟและการจัดประชุมเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟในอาเซียนจึงเป็นงานที่คาดว่าจะมีผู้เข้าชมงานและร่วมประชุมเป็นจำนวนมาก หากเห็นว่าการประชุมนี้สำคัญและเป็นการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานคุณภาพกาแฟและประชาสัมพันธ์อัตลักษณ์กาแฟของไทยให้เกิดความยั่งยืนทางธุรกิจของอุตสาหกรรมกาแฟในอาเซียนและในโลก โปรดมาร่วมงานและช่วยประชาสัมพันธ์บอกต่อๆ กันไป ถึงการจัดงานในครั้งนี้ เพื่อจะได้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนให้กาแฟเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอีกพืชหนึ่งของไทย และของประเทศต่าง ๆ ในอาเซียนต่อไปอย่างยั่งยืน

ท่านสมาชิกที่รัก

ในช่วงที่ผ่านมา สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย มีกิจกรรมที่รักษาผลประโยชน์เพื่อพี่น้องเกษตรกรในหลายกิจกรรม นับตั้งแต่การจัดสัมมนา เรื่อง “การจำกัดการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืช ทำไม ใครได้ ใครเสีย มีทางออกหรือไม่” เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2561 ณ ห้องประชุม สำนักวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร กรมวิชาการเกษตร ซึ่งมีผู้เข้าร่วมสัมมนา ทั้งเกษตรกร นักวิชาการ ผู้ประกอบการภาคเอกชน และผู้สนใจ เข้าร่วมสัมมนา เกินเป้าหมาย ส่วนผลของการสัมมนานั้น ข่าวสารสมาคมพืชสวน ได้นำเสนอไปแล้ว เมื่อฉบับที่แล้ว

ต่อมาในวันที่ 5 กรกฎาคม 2561 สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทยได้จัดเสวนา เรื่อง “ไทยจะเป็นมหาอำนาจทางการเกษตร (ในยุทธศาสตร์ 20 ปี) ได้อย่างไร” ซึ่งจัดขึ้นที่ อาคารวชิราวุธธรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลักษณ์ วงนันทน์ เป็นประธานในพิธีเปิดเสวนา และบรรยายพิเศษ “ยุทธศาสตร์ 20 ปีของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์” ส่วนผลการเสวนาในวันนั้น ได้นำเสนอแล้วในข่าวสารสมาคมพืชสวน ฉบับที่ท่านถืออยู่

นอกจากนี้ สมาคมพืชสวนยังเป็นแกนในการประสานองค์กร สมาคม ชมรม ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรจัดตั้ง เครือข่าย “GAP Net” เพื่อเป็นองค์กรที่นำเสนอข้อมูลทางการเกษตรและที่เกี่ยวข้องที่ถูกต้องต่อผู้บริโภค และสังคม โดยการกิจที่สำคัญของเครือข่ายฯ คือ มีส่วนร่วมสนับสนุนรัฐในการกำหนดทิศทาง นโยบาย กฎหมาย และมาตรการด้านการเกษตร และ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่สาธารณชน เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรไทยตามมาตรฐานสากล

ทั้งนี้กิจกรรมเปิดตัว “GAP Net” คือ การจัดเสวนา เรื่อง “ทิศทางนโยบาย และ กฎหมายการเกษตรไทย และการมีส่วนร่วมของภาคการเกษตร” เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2561 ณ สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยใช้กรณีตัวอย่าง ร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ที่กำลังเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์อยู่ในหนังสือต่าง ๆ ถ้ามีโอกาส ข่าวสารสมาคมพืชสวนจะนำผลสรุปของการเสวนามานำเสนอให้ท่านได้รับทราบ

ในปีหน้า 2562 มีงานใหญ่ของสมาคมฯ รออยู่ นั่นคือ การจัดประชุม การพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟในอาเซียน ครั้งที่ 1 (ACID 2018) ซึ่งเลื่อนมาจากเดือนพฤศจิกายน 2561 จะไปจัดในวันที่ 14 – 17 กุมภาพันธ์ 2562 ณ ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติเฉลิมพระเกียรติ 7 รอบพระชนมพรรษา จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีบางกิจกรรมจัดล่วงหน้าไปแล้ว คือ การประกวดสุดยอดเมล็ดกาแฟ และการรับสมัครผู้เข้าแข่งขัน Brewer Cup และ Latte Art

บรรยากาศของการประชุม ACID 2018 เราจะนำมาเสนอในฉบับต่อไป

พบกันใหม่ฉบับหน้า

สารานุกรม

คณะผู้จัดทำ ข่าวสารสมาคมพืชสวน

ที่ปรึกษา : อนันต์ ดาโถม, สุรพงษ์ โกสิยะจินดา, วิจิตร วังโน

บรรณาธิการ : พรรณนีย์ วิชชาชู

ประจำกองบรรณาธิการ

ฝ่ายวิชาการ : กนกรัตน์ สิทธิพจน์, เศรษฐพงษ์ เลขาวัฒนะ, ปิยนุช นาคะ, สุนิสา บุญญะปฎิภาค

บันทึกข้อมูล : สร้อยดาว วัฒนาจารุเกียรติ

ประสานงาน : ดวงรัตน์ ศิวสุชาติ / สมจิตต์ ยะเลาะห์

วัตถุประสงค์ของสมาคมฯ

1. ส่งเสริม สนับสนุนวิชาการพืชสวนและวิชาการสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพืชสวนให้ครบวงจร
2. เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนและเพิ่มพูนความรู้เรื่องพืชสวนในหมู่นักวิชาการ นักธุรกิจ เกษตรกร และผู้สนใจทั่วไป
3. เป็นแหล่งบริการความรู้เรื่องพืชสวนแก่เกษตรกร และองค์กรต่างๆ ของรัฐและเอกชนที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับพืชสวนในประเทศไทย
4. เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนและร่วมมือในการค้นคว้าและวิจัยปัญหาทางพืชสวนทั้งภายในและภายนอกประเทศ

คณะกรรมการบริหาร

สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อธิบดีกรมวิชาการเกษตร	อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร
นายกำธร เดชสกุลธร	รศ.วิจิตร วังโน
ดร.ณรงค์ โฉมเฉลา	ดร.สุรพงษ์ โกสิยะจินดา
นายเกษม จันทรประสงค์	นายสมชาย สุนทรสิงห์
นายวิโรจน์ หิริญญกรณ์	นายกองเอกประสงค์ ประภาสภักดิ์
คุณหญิงประไพศรี พิทักษ์ไพรวรรณ	ดร.ประยูร พลพัฒน์พงศ์
นางวัชรีย์ จิยาศักดิ์	นางสาววันิดา อังศุพันธุ์
ดร. มนตรี คงตระกูลเทียน	นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ
นายชัยฤทธิ์ ดำรงค์เกียรติ	นายจารุโรจน์ ด้านเกียรติกิจ
นายยรรยง ประเทืองวงศ์	นายวรเทพ สุภาตุลย์
ดร.อุทัย จารณศรี	Mr. Robert Dixon
นายสกล มงคลธรรมากุล	ดร.สุนทร พิพิธแสงจันทร์
นางสาวจารุณี เดส์เน็ช	

คณะกรรมการบริหาร

นายกสมาคม	ดร. อนันต์ ดาโถม
อุปนายกสมาคม	นายวิรัช จันทร์คีมี
	นางลักขณา นะวีโรจน์
	ดร. กิตติ วิฑูรย์วิทย์ลักษณ์
	นางสาวพรรณนีย์ วิชชาชู
เลขาธิการ	นางกนกรัตน์ สิทธิพจน์
รองเลขาธิการ	ดร.เศรษฐพงษ์ เลขาวัฒนะ
เหรัญญิก	นางเยาวลักษณ์ โสภณสกุลแก้ว
นายทะเบียน	นางดวงรัตน์ ศิวสุชาติ
สารานุกรม	นางสาวพรรณนีย์ วิชชาชู
ฝ่ายต่างประเทศ	นางสุนิสา บุญญะปฎิภาค
ฝ่ายประชุม สัมมนา วิชาการ	นางปิยนุช นาคะ
ฝ่ายทัศนศึกษา	นายไกรสิทธิ์ ไรจนเกษตรชัย
ฝ่ายประชาสัมพันธ์	รศ.ดร.จรรยา พุกกะเวส
	นางพวงผกา คมสัน
ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ	ภญ.ดร.อารีญา สาริกะภูติ

กรรมการกลาง

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพืชสวน	รศ. สุรวิษ วรรณไกรโรจน์
นายสุพล ธนุรักษ์	นางสาวกฤษมล ทองเพ็ง
นางวิไล อดิชาตการ	นางสาววันเพ็ญ พิทักษ์กุล
นางมารีสา แสนกุลศิริศักดิ์	นายอภิสิทธิ์ ต้นสกุล
นายนิวัติ ปากวิเศษ	นายรัฐพล โพธิ์นิยม
นางสาวลลิตา บุญมาก	

สถานที่ติดต่อ สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย

สมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย

ตึกสมาคมพืชสวนแห่งประเทศไทย

บริเวณสถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร

ถ.พหลโยธิน เขตจตุจักร กทม. 10900

โทร. 0-2940-6578 โทรสาร 0-2940-6579

GOURMET MARKET & HOME FRESH MART

กูร์เมต์ มาร์เก็ต และโฮม เฟรช มาร์ท
ซูเปอร์มาร์เก็ตชั้นนำระดับโลก
พร้อมร่วมผลักดันผลผลิตสินค้าเกษตร
ของคนไทยให้ก้าวไกลสู่สากล

กว่า 30 ปีที่ซูเปอร์มาร์เก็ตเมืองไทยได้ยกระดับ พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยกลุ่มเดอะมอลล์ กรุ๊ป ภายใต้ชื่อ “กูร์เมต์ มาร์เก็ต” และ “โฮม เฟรช มาร์ท” ด้วยแนวคิดที่ต้องการสรรหาสินค้าคุณภาพที่ดีที่สุดจากแหล่งผลิตที่ได้คุณภาพมาตรฐานสากลทั่วไทย มานำเสนอให้ผู้บริโภคทั้งชาวไทย และต่างประเทศ ด้วยความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนา ทีมงานจึงต้องมีการทำงานร่วมกันกับเกษตรกรและคู่ค้าในการพัฒนาผลผลิตของเกษตรกรไทย และผลักดันผลผลิตสินค้าไทยให้เข้าสู่ระบบตรวจสอบมาตรฐาน Q จาก มกอช. กระทรวงเกษตร เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค และการยอมรับเรื่องคุณภาพของสินค้าในตลาดสากล

ขอเชิญชวนเกษตรกรทุกท่านร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันผลผลิตสินค้าเกษตรไทยให้ก้าวสู่มาตรฐานสากลไปพร้อมกันกับเรา

ติดต่อเพื่อร่วมเป็นคู่ค้ากับกูร์เมต์ มาร์เก็ต และโฮม เฟรช มาร์ท
ได้ที่ฝ่ายบริหารสินค้าตลาดสด โทร. 0-2310-1523, 2477

ที่ กูร์เมต์ มาร์เก็ต เอ็มโพเรียม เอ็มควอเทียร์ พารากอน บลูพอร์ต ห้วยหิน
เดอะมอลล์ บางแค - บางกะปิ - นครราชสีมา เทอร์มินอล 21 เดอะพรอมาเนด เดอะคริสตัล เอสบี ราชพฤกษ์
MRT ลาดพร้าว และโฮม เฟรช มาร์ท เดอะมอลล์ งามคำแหง - ท่าพระ - จามจุรี

“ส่งเสริมเกษตรกรไทย ร่วมใจประชารัฐ”

สมาคมการค้าปุ๋ยและธุรกิจการเกษตรไทย

THAI FERTILIZER AND AGRICULTURAL SUPPLIES ASSOCIATION

๑๐๖ ถนนฉิมพลี แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐ โทรศัพท์/โทรสาร (๐๒)๔๔๘-๗๖๑๖

106 Chimphli Road, Chimphli, Taling Chan, Bangkok 10170 Tel. & Fax: (02)448-7616

E-mail: thaifertasso@gmail.com www.thaifert.com

โชว์รูมรถยนต์ใหม่

ศูนย์บริการ

ศูนย์ซ่อมตัวถังและสี

ประกันภัย

YARIS
ATIV S+
เอคิฟ เอส พลัส

บริหารงานโดย นายอนันต์ เกตรา KU.32
อดีตนายกสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์

สาขาบางขุน **02-979-6111**

สาขารังสิต **02-958-1888**

สาขาลาดหลุมแก้ว **02-150-7888**

มาสด้า
เกตรา

NEW
Mazda2

โชว์รูมรถยนต์ใหม่

ศูนย์ซ่อมตัวถังและสี

ศูนย์บริการครบวงจร

ประกันภัยรถยนต์

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม

สาขา **บางขุน 02-979-6777**

สาขา **อโยธยา 02-577-6659**

สาขา **บางใหญ่ 02-920-1155**

บริหารงานโดย นายอนันต์ เกตรา KU.32
อดีตนายกสมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์

สตาร์เกิล จี

ลีโอเทค

ออสโมโค้ท

3 พลัส! แห้วการปักชำ และดูแลต้นไม้...

สตาร์เกิล จี

สารป้องกันกำจัดแมลงศัตรู...
เช่น เพลี้ยแป้ง เพลี้ยหอย
เพลี้ยอ่อน มด เพลี้ยไฟ เป็นต้น

ออสโมโค้ท

ปุ๋ย...สำหรับการบำรุงต้น
ให้สมบูรณ์ แข็งแรง
พร้อมต่อการออกดอก

ลีโอเทค

สารปรับปรุงคุณภาพดิน กระตุ้นการแตกราก
ช่วยให้ระบบรากแข็งแรง ต้นไม้ดูดปุ๋ยได้มากขึ้น
และช่วยเพิ่มการทำงานของจุลินทรีย์ในดิน
ที่มีประโยชน์ต่อต้นไม้